

Qof kalena ma laha. —H.

Haddii aad hesho, ha furin onkodka ka hor.

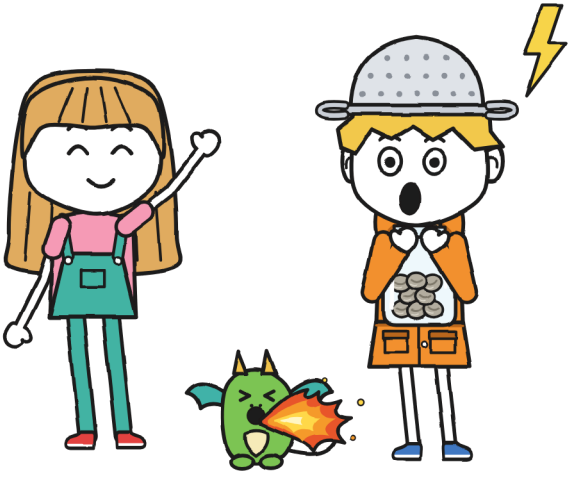
SHEEKADA KELIYA

Shaabaddan waxay calaamadaysaa waxa ka dhaca sheekada oo keliya: adigu ha samayn. Haddii ay dhowr bog socoto, waxaa lagu qoraa HALKAN KA iyo ILAA HALKAN. Duufaan dhab ah marka jiro, bogga ugu dambeeya ayaa amar bixiya. —H.

GAARSIIN AAN SUURTAGAL AHAYN · 2

Ha furin ilaa onkodka

Lui Eriksson

CABBIR XL · Sheeko sawiran · 13+

GAARSIIN AAN SUURTAGAL AHAYN · 2
Ha furin ilaa onkodka

Buuggii labaad ee taxanaha. Kii hore: “Baakaddan way qaniintaa”.

Qoraalka iyo sawirrada: Lui Eriksson

Nuqulka Soomaaliga: LinguAula

CABBIR XL · Sheeko sawiran · 13+

Daabacaaddii koowaad: 2026

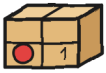
© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Si xor ah ayaa loo koobiyeyn karaa, fasalka iyo guriga.

Noocyada farta: Andika, Patrick Hand, Caveat iyo Courier Prime (shatiga SIL OFL).

Cutub walba ku shaqee
linguaula.com

Onkod midna kuma dhaawacmin buuggan. —H.

CUTUBKA 1

Ugaarsadaha duufaanka

Dukaanka ka soo horjeeda gurigayga waxaa ku jira baakad gariiraysa.

Sabtidii hore hal mar keliya ayay dhaqaaqday. Tan iyo markaas ma joogsan: gariir khafiif ah oo joogto ah, sida kan eey yar oo qolka sugitaanka dhakhtarka xayawaanka fadhiya. Toddoba maalmood ayay sidaas ku jirtaa. Maalin kasta wax yar ayay sii xoogaysataa.

Aniguna waxaan haystaa kurraasad cusub.

Kurraasaddii lambarka 1 way i dhammaatay. Mara, milkiilaha Gaarsiin Aan Suurtagal Ahayn, ayaa i siisay tan: daboolkeedu waa buluug, shaabadda cas ee dukaanka ayaana geeska ku taal. Bogga hore ayaan cinwaanka ku qoray, anigoo erey cusub ku daray:

KURRAASADDA GAARSIINTA 2 · ee Guni. RASMI.

"Rasmi" waxay ka dhigan tahay inaan aniga marka hore akhriyo. Si rasmi ah. —H.

Mara waxay tidhaahdaa kurraasadaha rasmiga ah lama sawiro. Waan arki doonnaa: tanna horeba sawir bay leedahay.

Waxa ay tahay in laga ogaado kurraasaddii hore: laba Sabti ka hor, aniga iyo Hulita (tan qoraallada cagaarka ah) waxaan habeenkii, buundo lugeed, iyo qof weyn la'aan, gaarsiinnay ukun qofna sannado badan gaarsiin waayay. Hadda waa Miga, masduulaa yar oo wax walba igu dayata. Mara, saaxiradda dukaanka, way noo ciqaabtay: Sabti kasta halkaas, saacadda tobanka. Aniguna waxaan ahay kan cusub ee xaafadda, inta badan waxyaabahayga weli sanduuqyo ayay ku jiraan.

Tan gariirta waa baakadda lambarka 2. Waxay ku jirtaa khaanadda kuwa la soo celiyay, waxayna leedahay calaamad aan xifdiyay: galab kasta toddobaadkan waan akhriyay, anigoo taagan oo aanan taabanin, intii Mara iska dhigaysay inaysan i arkayn:

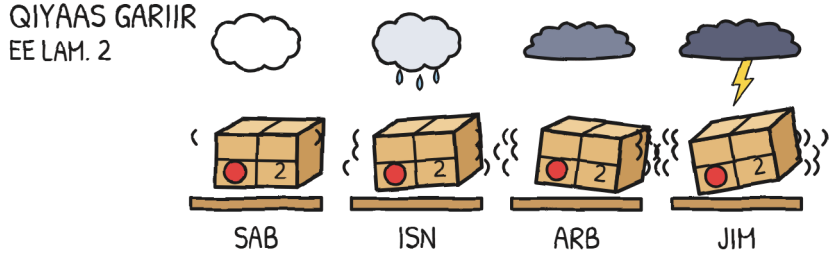
- Lam. 2 · JAJABMA.
- LOO DIRAY: Floora, Waddada Kanaalka, 9.
- TILMAAMO: HA FURIN ONKODKA KA HOR.
- LAGA SOO DIRAY: R.

Hareerahooda, saddex iyo labaatan shaabad oo LA SOO CELIYAY ah. Laba jeer ayaan tiriyay, haddii mid ka dhacay.

Baakad la soo celiyay waa baakad qofna gaarsiin waayay: haddii qofka helaa uusan ku saxeexin khad aan la tirtiri karin, waaberiga dib ayay ugu duushaa khaanaddeeda, saf ahaan, sida shimbiraha biyaha. Waxaa hadhay sagaal iyo toban: waxaa

derbiga lagu qoray, cagaar, far Hulita ah, wixii Hulita cagaar ku qortana lama tirtiro. Dhammaantood waxaa soo diray isla hal qof, R., oo laga ogyahay hal shay oo keliya: far aad u xun.

Galab walba waan qori jiray inta ay gariirto iyo cimilada: sidaasna ayaa laga helay QIYAAS GARIIR EE LAM. 2. Jimcaha, daruurta gudaheeda waxaa ku jiray hillaac.

Ma gariirto cabsi aawadeed: waxay gariirtaa maxaa yeelay duufaan baa soo socota. Sabtida, saacadda lixda galabnimo. Lix jeer ayaan ka eegay saadaasha hawada. —H.

Qoraalka laba jeer ayaan akhriyay. Markii labaad, qaybta lixda oo keliya.

Sabtidii, saacadda tobanka, Mara —koofiyad guduud-buluug ah, shaabad dhimbiil sii daysa oo u uraysa shumac la damiyay— waxay nagu sugaysay miiska dukaanka gadaashiisa, baakadda lambarka 2 gacmaheeda ku haysata. Ma ahayn khaanadda: gacmaheeda ayay ku haysay. Shaabadda agteeda weli waxaa yiil

rahda caagga ah, tayda tan iyo markay joogsatay inay tii qofna ahaato. Tonyo, gaarsiiyaha HILLAAC, wuu taagnaa, koofiyaddiisa baaskiilka xidhan: Sabtiyada sidoo kale waa ciqaabkiisa, Tonyona ciqaabyada wuu oofiyaa sida uu wax u gaarsiiyo: wakhtigiisa ku, isagoon waxba iska bixin.

—Saddex iyo labaatan jeer ayaan geeyay —ay tidhi Mara—. Midkoodna duufaan ma jirin.

Mara calaamadda ayay suulka weyn ku soo marisay. Daaqadda dukaanka ayaan eegay, oo sii boor noqonaysay: socdaalka maanta ma noqon doono sidii kuwii hore.

—Kan —ayay ku dhawaaqday Mara— idinka ayaa gaarsiinaya. Galabtan.

Hulita boodh bay boodday oo ku dhawaad taabatay calaamadda HADHAY 19, markay dhacdayna horeba way hadlaysay. Aniga ma boodin: laba erey ayaa igu hadhay, “galabtan”, iyo hal saac, lixda, oo iga culus baakadda.

Mara saddex shuruudood ayay dhigtay, faraheedana way ku tirisay:

1. Waa inaad shanta saac ka baxdaan, ka hor inta duufaanku iman, oo aad joogtaan guriga Floora ilaa uu dhaafayo.
2. Qoysaskiinna way ogyihiin, Floorana sidoo kale.
3. Xeerku waa kan calaamadda: onkodka ka hor lama furo. Waa inuu ahaadaa kan korkeenna jira: kuwa fog ma tirsana.

Khiyaanadii waan garatay: waxay ahaayeen ku dhawaad shuruucdii canaanta Bera, tan Miga leh, laakiin hore la sheegay, ma aha dambe. Mara canaanta ma joogin, hadana way ogaatay: xaafaddan canaantu baakadaha ka hor ayay timaadaa.

—Adiguna ma imaanaysaa? —ayay weydiisay Hulita.

—Aniga halkan waxaan haystaa waxyaabo aan qabto —ayay ugu jawaabtay Mara, kadibna daaqadda dukaanka ayay cirka ka eegtay, kaas oo sii boor noqonayay.

Miiska dukaanka dhammaadkiisa waxaa yiil buste laalaaban, dhego-daboolayaal lagu xidho barafka iyo digsi yar. Wax walba waan arkay. Baakaddii ayaan sii eegay.

Kadibna Hulita aniga ayay i eegtay.

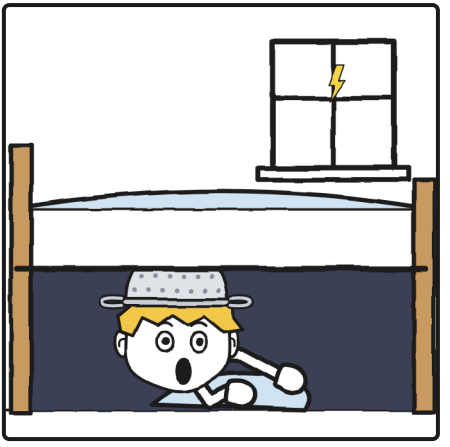
—Adigu duufaannada ma jeceshahay?

Waxay u weydiisay iyadoo si toos ah i eegaysa. Aniga runta ayaan odhan karay. Waxaan idhi tan:

—Aad baan u jeclahay. Xaafaddaydii hore waxaan ahaa ugaarsade duufaano xirfadle ah.

Kurraasaddii hore, been waxay qaadatay hal maalin iyo hal habeen inay soo noqoto. Tan se waxaan go'aansaday inaan jidka u gaabiyo: beenta isla saakaas ayaan sawiray, sawirka ku xigana runta.

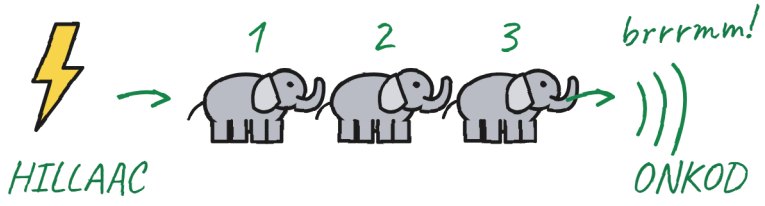

Shaandhadu waxay ahayd tii jikada, bir ah, laba gacan-qabsi leh. Hillaac ma joojin jirin. Aniga, waxaa i caawin jiray inaan wax madaxa saaran yeesho. Hadda waxay ku jirtay sanduuq guuritaanka ka mid ah, maqaska agtiisa, kaas oo hooyaday toddobaad raadinaysay.

Hulita waxay i bartay sida loo tiriyo duufaan, kurraasaddayda ku jirta, iyadoo fasax weydiisan la'aan, cagaar ku qortay.

Waxaa la tiriyaa laga bilaabo hillaaca ilaa onkodka, maroodiyo ahaan: “hal maroodi” wuxuu qaataa hal ilbiriqsi, ku dhawaad, saddex kastana waa hal kiilomitir. Sidaas ayaa lagu ogaadaa, ku dhawaad, intee fog ayuu hillaacaasi ku dhacay; halka kan xiga ku dhici doono, maya. Waxa tirintu sidoo kale sheegi weyday waa

goorta la bixi karo, taasna, sida Hulita sheegtay, waa xeer kale, sawir la'aan: nus saac ka dib onkodkii ugu dambeeyay.

hal maroodi, laba maroodi, saddex maroodi...

1 maroodi = 1 ilbiriqsi

3 maroodi = 1 kiilomitir (ku dhawaad)

0 maroodi = KORKEENNA!

↖ Kaasi waa onkodka calaamadda.
Kuwa fog baakadda ma furaan.

Maroodi badan: hillaacaas wuu ka sii fogaa.

Haddii aad magasho onkod, xitaa meel fog: meel ammaan ah gal!

Si hoose ayaan u tijaabiyay, waxaana igu soo baxeen maroodiyo aad u dhakhso badan, kuwa aan waxba tarin. Aniga waxba ma u baahnayn inaan tiriyo, maxaa yeelay aad baan u jecelahay duufaannada, laakiin waan qoray, haddii loo baahdo.

Tonyo calaamadda wuu akhriyay garabkayga dushiisa, sida uu u akhriyo wax kasta oo aan isaga ahayn.

—HILLAAC ma gaarsiiyo marka duufaan jiro —ayuu yidhi, wuxuuna na tusay qoraalka yar ee boorsadiisa jaallaha ah: DIRISTA HILLAAC · TOBAN DAQIIQO GUDAHOOD AMA BILAASH iyo, markii muraayadda wax weyneysa ee Hulita lagu eegay, xiddig yar: *Marka laga reebo duufaanka.

—Weli duufaan ma jirto —ay tidhi Hulita.

Tonyo qoraalka yar mar kale ayuu u sii akhriyay, haddii wax laga yidhi “weli”. Waxba laga ma odhan.

Sidaas darteed Tonyo nala yimid. Maroodiyada hal mar ayuu tiriyaa, “halabasaddex!”, sidii iyagoo gaarsiin ah. Sida Tonyo sheego, duufaan kasta hal kiilomitir buu naga fog yahay. Ma ogi inay tahay geesinimo mise maroodi la'aan.

Saacadda shanta waddada ayaan ka gudbay si aan jaakadda roobka u soo qaado; Hulita albaabka dhismaha ayay igu sugtay. Hooyaday albaabka gurigeenna ayay igu sugaysay, jaakadda roobka oo gacanteeda ka laalaadsan. Waxay leedahay aragti oranjiga ku saabsan: inuu meel fog laga arko. Weligay ma ogaan meesha ay ka eegi rabto.

—Xidh kan oranjiga ah —ayay tidhi—. Ma hubtaa inaad rabto inaad tagto? Haddii adigu, marka onkod dhaco...

—NABAD GELYO, HOOYO!

Jaranjarada laba-laba ayaan ku soo dhaadhacay. Waxaan xisaabiyay in, dhawaaq-celinta dhismaha awgeed, badhka

weedhii hooyaday jidka ku lumi doonto. Ma lunin. Hulita hoos ayay joogtay.

"Haddii adigu, marka onkod dhaco..." MAXAA? –H.

Buundada Weyn ayaan ka gudubnay, cirkuna sii madoobaanayay. Habeenkii waa la kor u qaadaa si doonyuhu u maraan; maalintii qof walba way ka gudubtaa, saacaddaas se annaga iyo nin degdeg ku jiray oo dhinaca kale u socday ayaa ka gudbayay, kaasoo ah dhinaca saxda ah marka duufaan imanayo. Aniga baakadda lambarka 2 labada gacmood ayaan ku sidayay, aad u toosan. Tonyo baaskiilka ayuu riixayay: waa wixii ugu tartiibsanaa ee aan HILLAAC ka arkay, marka uusan lumin.

Marka aan dhexda marnay, Hulita biyaha waxay u sii dirtay salaankeeda qallalan, gacanta, gaaban, iyadoon dhoola-cadaynin, sida qof aysan jeclayn. Tan iyo habeenkii buundada lugta sidaas ayay u samaysaa. Waxaan filayaa inuu yahay heshiiska: iyadu way salaamaysaa, biyuhuna way u oggolaadaan inay ka gudubto.

Meel aad u fog, cirku wuu iftiimay.

Wuxuu ahaa iftiin gaaban daruuraha gadaashooda, sanqadh la'aan, sida marka qof nal shido oo dama qol aadan ku jirin. Hulita si lama filaan ah ayay u joogsatay, maroodiyada ayay si hoose u tirisay, indhaha xidhan. Soddon ayay tirisay ka hor intaysan wax maqlin. Aniguna waan la tirinayay, gudahayga, maroodiyadayda aad u dhakhsaha badan, laba iyo afartanna way igu soo baxeen.

Brrrmm.

—Hillaacaas wuxuu ku dhacay qiyaastii toban kiilomitir —ay xisaabisay—. Saadaashu waxay sheegaysaa duufaanka inuu imanayo saacadda lixda.

—Onkodku wuu dhawaaqay! —ayuu qayliyay Tonyo—. Hadda miyaa la furi karaa?

—Si baakadda loo furo, kaasi ma tirsano —ay tidhi Hulita, iyadoon indhaha furin—. Toban kiilomitir buu joogaa; kan calaamadda ku qoran waa kan korkeenna: eber maroodi. Laakiin horeba waa la maqlayaa: meel ammaan ah gala! Orda!

Waxaan u ordey ilaa Waddada Kanaalka, anigoo iska dhigaya inaanan waxba maqlin. Brrrmm-ka iyo lixdaba.

—Taasi hiq miyay ahayd? —ay weydiisay Hulita, iyadoon tallaabadeeda hoos u dhigin.

—Maya —ayaan idhi—. Hiq!

Tonyo wuu isu laabay gacan-qabsiga baaskiilka dushiisa, wuuna qoslay ilaa baaskiilkii dhinac u dhaqaaqay. Hulita ma qoslin. Indhaha ayay yaraysay, sida marka ay akhrido wax aan qornayn.

Onkod, hiq: tan yaraan ayaa igu dhacda. Haddii duufaanku fog yahay, hal ayay ku dhammaataa; haddii korkayga yahay, mid kale ayaa yimaada, iyo mid kale, saddex ilbiriqsi kasta, ilaa uu tago. Cabsi maaha. Waa wax jidhkaygu sameeyo isagoon i weydiin, sida koritaanka ama hindhisada, oo sida koritaanka, lama joogsiyo anigoo wejigayga u dhigaya sidii aan waxba dhicin. Waan ogahay maxaa yeelay wejiyada oo dhan ayaan isku dayay.

Waxaa la yidhaahdaa cabsi. —H.

Waddada Kanaalka, Bera, tan timaha guduudka ah leh, horeba waxay nagu sugaysay albaabka Guriga Masduulaha, kan Floora agtiisa ah, iyadoo Miga gacmaheeda ku sidata. Miga, isla markay i aragtay, wejigayga ayay samaysatay: had iyo jeer sidaas ayay yeelaysaa, hal ilbiriqsi way i eegtaa, waxay hubisaa wejiga aan haysto, kadibna iyadu way samaysataa.

Baakadda lambarka 2 waxaan dhigay dambiisha baaskiilka Tonyo, gacmahaygana waan kala qaaday.

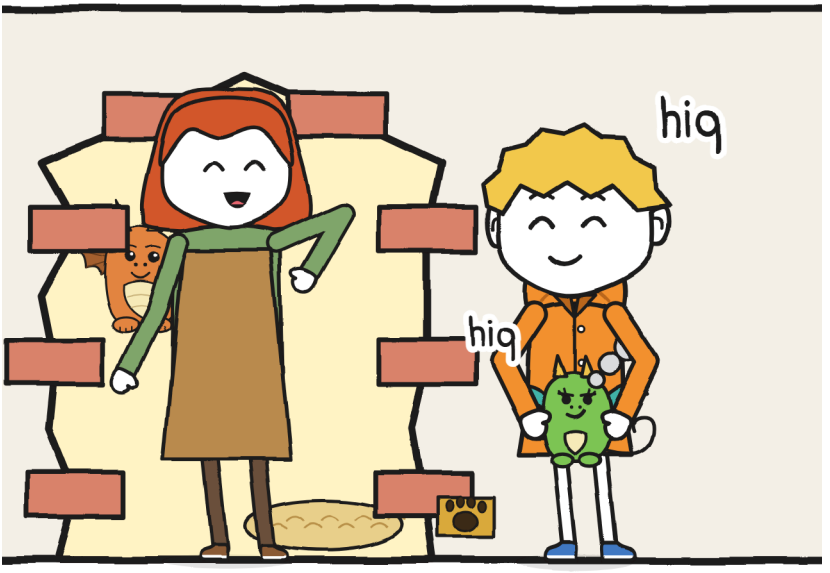
—Waa duufaankeeda ugu horreeya —ay tidhi Bera, iyadoo iigu dhigtay gacmahayga—. Wax walba way kugu dayataa, Guni. Sidoo kale wixii aad dareento. Haddii ay cabsato, ha jiidin: way ku dhegtaa. Marka uu dhaafo, saddex jeer gidaarka barxadda Floora garaac, waanan imaanayaa si aan u qaado.

—Aniga waxba ma dareemo —ayaan ugu jawaabay—. Aad baan u jeclahay duufaannada.

Waxaan ku idhi anigoo xabadka kor u qaadaya, Migana, gacmahayga ku jirta, xabadkeedii ayay kor u qaaday si la mid ah, qoortii oo fidsan: sawirka nool ee qof aad u jecel duufaannada, laba cabbir. Bera labadayada ayay eegtay, mid kale dushiisa ku jira, isla wejiga, waxbana ma aysan odhan. Bera waxyaabaha way keydisaa ilaa goorta loo baahdo.

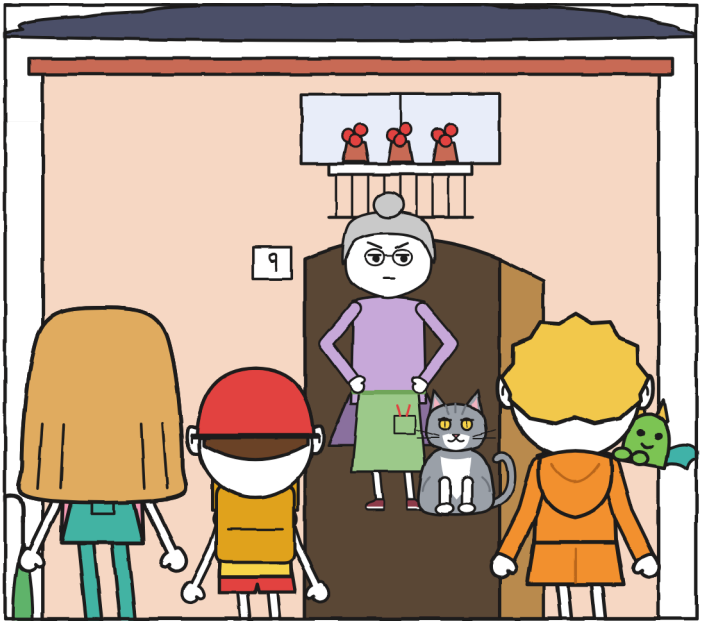
Meel fog, onkod ayaa dhawaaqay. Hiq baa iga baxay. Miga hiq baa ka soo baxay, qiiq ayaana sankeeda ka soo baxay.

—Gudaha gala, hadda —ay si degdeg ah u tidhi Bera, annaguna albaabka Floora ayay nagu riixday.

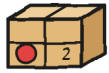

Guriga Floora waa kan geraniyamyada leh, kuwa barandaha ee naag nagu eegtay laba Sabti ka hor, waraabiyaha hawada ku haysa.

Albaabka way furtay intaanaan garaacin: haweeney timo cirro ah oo isku duuban leh iyo indho-muraayado, maro hore cagaar ah oo beerleyda ah oo jeebab ka buuxaan xidhan, cagaheeda dhexdoodana bisad lab ah oo boor ah, xabad cadaan leh, oo na eegay sida baakad aan isaga ahayn. Iyadu baakaddii way eegtay. Cirkii way eegtay. Miga way eegtay. Sidaas isku xigxig, wax walbana isla waqti ayay siisay, kaas oo yaraa.

—Yarta Bera. Yaanay dhirtayda gubin —ay tidhi—. Soo gala, roob ayaa imanaya. Laakiin waan idin ka digayaa: aniga dhagaxyo ma saxeexo.

CUTUBKA 2

Onkod!

Jikada Floora waxay ka buuxdaa dhir: miiska ku taal, dhulka saaran, saqafka ka laalaadsan. Dhammaantood waxay dhexdooda ka tagaan marinno ay tahay in la yaqaan sida loo maro. Dhirta, kuwa Miga lagu yidhi inaysan gubin, waxay ahaayeen sankeeda dhererkeeda saxda ah.

Dhammaadka, albaab muraayad ah ayaa u furmaya guriga dhirta; kan dambe, ee alwaaxda ah, oo kor muraayad leh iyo hoos albaabka bisadda, wuxuu u furmaa barxadda. Muraayadda ayaa laga arkay roobka oo ku bilaabmaya dhagaxyada dhulka. Waxaa jiray ur ciid qoyan, ur aan ka aqaannay beeraha dadweynaha, ee aanan ka aqaannin jikooyinka.

Muraayadda guriga dhirta waxaa ku yiillay dhibco la sawiray. Mid ayaa bilowday inay kor u kacdo. Mid kale ayaa ka sii dhaaftay.

—Muraayadaha sixirka leh ee R. —ay tidhi Floora—. Roobka way ogolaadaan inuu soo maro markaan doono. Hillaaca, marna. Dhawaaqa had iyo jeer wuu soo maraa, maxaa la yeelaa.

Waxaan u keydiyay kaadhka R.: waa la sameeyay muraayado sixir leh, saddex iyo labaatan isku dayna hal dhalo oo la gaarsiiyay ma jirto.

Talaajadda dusheeda, maqnaadiis ayaa sawir hayay. Musmaar ku yiil, meesha saxanka lagu dhaqo agteeda, digsi iyo xidhmo cawsas engegan dhexdooda, waxaa ka laalaadsanaa shaandho bir ah oo laba gacan-qabsi leh. Waan arkay markaan galay, dhirta ka hor: qofku isla markiiba wuu arkaa wixii toddobaad ka raadinayay sanduuqyo khaldan.

Tonyo baaskiilka wuxuu geliyay marinka, roobka aawadiis, wuxuuna agteeda ku hadhay, albaabka jikada, badh jidhkiisa gudaha ah: sidaas ayuu Tonyo u galaa meelaha aan isaga ahayn. Bisaddii cagihiisa dhexdooda wuu dhex maray, Tonyona wuu ka durugay wax ka badan intii loo baahnaa si uu u dhaafo. Waxaan u maleeyay inuusan rabin in baaskiilkiisa la taabto.

Floora sanduuqii way saartay miiska, laba dheri oo ubax ah suxulka ayay ku riixday, wayna furtay iyadoon weydiin. Iyadoon weydiin iyo iyadoon calaamadda akhrin: waxay ogayd meesha uu kartoonku ka dabacsanaado sanduuq ay marar badan furtay. Gudaha, caws dhexdiisa, waxaa yiil dhalo muraayad ah oo dabool leh, dhalada dhexdeeda se sideed kubbadood oo yaryar oo boor ah.

—Waxaa ku qoran in onkodka ka hor lama furo! —ayay ku qaylisay Hulita.

Hulita calaamadda way farta ku tilmaantay. Shuruudda saddexaad ee Mara waxay waartay intii haweeney u baahan tahay si ay kor ugu qaaddo daboolka sanduuqa.

—Maanta sanduuqa ayaan furay, ma aha dhalada —ay tidhi Floora—. Waxa gudaha ku jira waan ogahay: ubax-iftiin ayaa la ii ballanqaaday, dhagaxyona waa la ii soo dirayaa.

Waxay u egayd cabasho duug ah, ka mid ah kuwa aan mar dambe la sheegin si qof u maqlo, ee la sheego maxaa yeelay waa waqtigeedii. Dhalada ayaan eegay. Kubbadaha waxay ahaayeen kuwo boor ah, siman, sida lows yar, oo dhaqaaq la'aan sida kaliya dhagaxyadu dhaqaaq la'aanta u yihiin. Anigu ma odhan karin inayan dhagaxyo ahayn. Kurraasadda, dhalada agteeda, fallaar baan ku sawiray: “dhagaxyo?”. Qof ayaa mid kale ku daray, cagaar: “ubax-iftiin?”.

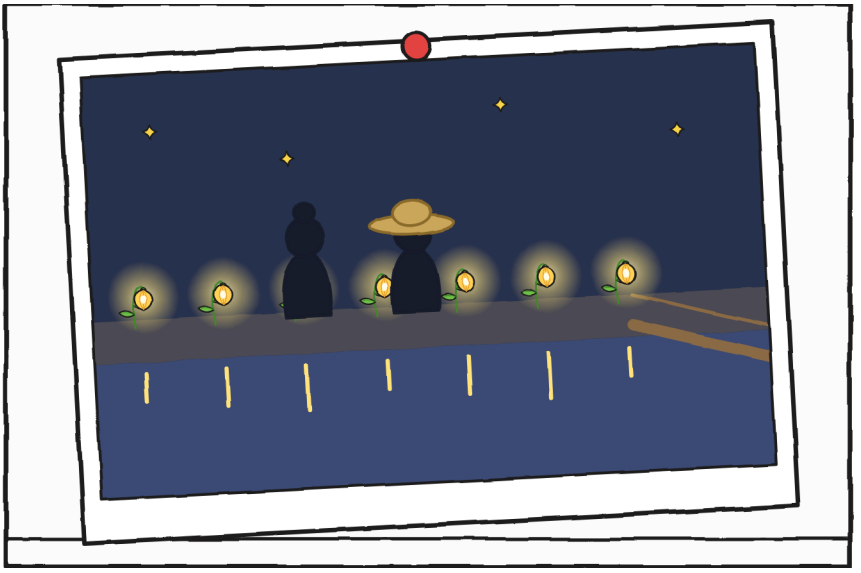
—Waa maxay ubax-iftiin? —ayaan weydiiyay.

Kuwa aan aqaanay waxay ahaayeen warqad, midabbo leh, waxaana lagu laalaadin jiray xadhig laba baranda dhexdooda ah xafladaha; waxay sii socon jireen ilaa roobkii ugu horreeyay. Laakiin ma ila ahayn inay qof dhagaxyo shaabad leh soo diraan.

—HILLAAC dhagaxyada kiilo kasta lacag ayuu ka qaadaa —ayuu yidhi Tonyo, albaabka ka.

Qofna ugama fiirsan. Isagu xitaa isma fiirsan.

Floora talaajadda ayay tagtay, sawirkii maqnaadiiska ka qaadday, miiska ayayna ku dhigtay, hortayada, dhalada agteeda.

Waxay ahayd sawir duug ah: jidka kanaalka, habeenkii, saf nalal yaryar oo hoose oo wareegsan qarka ku yaal, mid ka dambeeya mid, ilaa halka buundada lugtu ka bilaabato. Ma ahayn tiirarka nalalka: dhulka ayay ka soo baxayeen, sidii qof balubyo beeray. Hore, dhabarka u jeeda, laba qof ayaa wax beerayay: mid wuxuu lahaa timo isku duuban; agtiisana, koofiyad caws ah oo aad u weyn oo aan ogolayn in la arko qofka hoostiisa ah. Koofiyadda ma weydiin. Floora koofiyadda waxba ka ma ay sheegin. Labada aamusnaan dhexdooda meel baa u bannaanayd qof dhan.

—Dhir kaydisa iftiinka hillaaca, habeen dhan ayayna iftiiminayaan —ay tidhi Floora—. Iniimaha waxaa la keeni jiray, horeba way toosnaayeen, habeenada duufaanka; aniga ciidda ayaan dhigi jiray. Mid hurda weligay ma arkin. Ubax-iftiinkii mid

mid ayuu u dhammaaday, mar dambena R. lama arkin: hadda dhaladan ayaa la soo diraa.

Floora sawirka mar kale talaajadda ayay ku dhejisay. Wuu qalloocnaa. Far ayay ku toosisay, wayna halkaas waxyar sii joogtay.

Sidaas darteed kanaalku wuu madoobaa. Nalalkii buundada lugta way dhammaadeen, qofna mar dambe ma shidin. Sidaas darteed ayay cabsi u badan tahay.

Waan ka cabsan jiray. Gudcurka ayaan ka gudbay. —H.

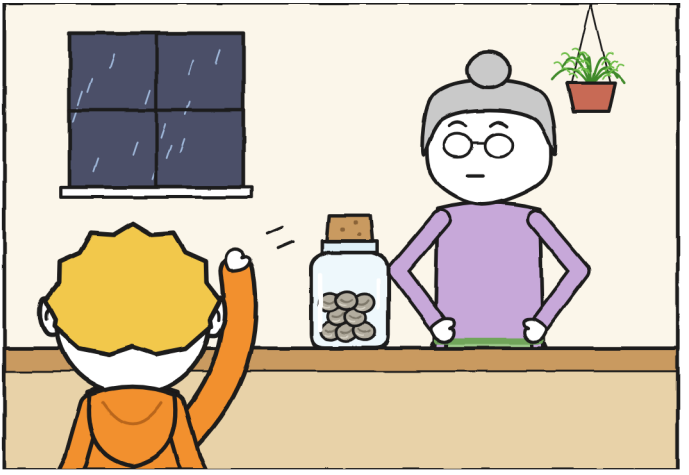
Hulita qoraalkaas waxay qortay iyadoon indhaha ka qaadin sawirka talaajadda. Buundada lugtu waa looxa kanaalka ka gudba ee aan laba Sabti ka hor ka gudubnay, iyadoo gadaal-gadaal socota, aniguna anigoo u sheegaya halka ay cagta dhigto.

—Ballanka R. had iyo jeer waa la oofiyaa —ay tidhi Floora—. Goor dambe, laakiin waa la oofiyaa. Markan waa la khaldamay.

Labadaas weedhood waxaan ku qoray kaadh gooni ah, kan liisaska koraya: WAXA AAN KA OGNAHAY R., sawir ahaan calaamad su'aal. Waxay lahayd laba sadar, labaduba kurraasaddii lambarka 1: far xun, sida Mara tidhi, iyo wejiga Bera markay xarafka R. akhrisay. Kan muraayadaha la socda, galabtaas saddex ayaa ku soo kordhay, sawirkuna isagii ayuu ahaa.

—Weligaa miyaad furtay, onkod ka dib? —ayaan weydiiyay.

Floora indho-muraayadaha ayay ka dul eegtay. Gacantii ayaan hoos u dhigay, tii aan ma ogi sababta aan kor ugu qaaday si aan u weydiiyo.

—Aniga qofna ma sugo —ay tidhi—. Xitaa onkod.

Hulita iyadoon ogaan ayay madaxa ruxday. Waan fiiriyay, waanan aamusay.

Bisadda Floora waxaa la yidhaahdaa Onkod. Waxaa lagu qoray weelkiisa buluugga ah, xarfo cadaan ah, albaabka bisadda agtiisa, anigana kurraasadda ayaan ku qoray, weelka sawir ku daray oo xarfo waaweyn ku qoray, maxaa yeelay mar dambe wuu muhiim noqonayaa: ONKOD. Magacyada wax kasta oo ii keeni kara cabsi waan qoraa; waxaan ka bartay baakad soo baxday inay ilko leedahay. Waa boor sida daruur roobka leh, xabadkiisu waa cadaan indhahiisuna waa jaalle, markuu talaajadda agteeda

jiifsadona dhawaaq hoose oo isdaba joog ah ayuu sameeyaa, ilaa uu u egyahay onkod fog, kuwa weli hiq i keenin.

Intaan duufaanka sugaynay, jikada wax walba way ka dhacday, wax kalena ma dhicin.

Hulita farahaas ayay miiska ku garaacaysay, tak, tak, tak, dhalada agteeda, iyadoo ku socota sida qof lix jeer ka eegay saadaasha hawada oo hadda rabaa oo keliya inay bilaabato. Floora baqshad buskud ayay furtay, dhexdana dhigtay iyadoon odhan "cuna"; waa la fahmay. Tonyo, oo aan koofiyaddiisa iska bixin xitaa buskudka awgeed, mid ayuu qaniinayay markii onkod dhawaaqay, meel fog, brrrmm ku dhawaad aan onkod ahayn. Hiq baa iga baxay. Miga hiq baa ka soo baxay, olol yar oo gaaban ayaa ka soo baxay oo Tonyo buskudka hortiisa ka maray, buskudkana way dubtay. Tonyo way eegay, way uray, wuuna cunay si kasta.

Floora, iyadoon waxba odhan, baaldi biyo ah oo diyaarsan ayay soo dhawaysay, dhulkana ku dhigtay Miga agteeda. Onkod, oo ilaa markaas iska dhigayay inaanan jirin, Miga wuu arkay, dhabarkiisa timihii way kaceen, wuuna hortaagay isagoo dabo buuran leh. Miga cagahayga gadaashooda ayay ku dhuumatay. Aniguna, iyadoon ogaan, Hulita gadaasheeda ayaan ku dhuumaday. Waxaan isku taagnay saf: bisad, yar, wiil iyo gabadh faraha miiska saaran, oo aan dhaqaaqin.

Waxa ugu xun onkodka waa sugitaankiisa. —H.

Duufaanku wuu soo dhowaanayay. Waxaa lagu dareemay daaqadda, oo qaadaneysay midabka looxa madow; waxaana lagu dareemay dhalada: kubbadaha, ilaa markaas dhaqaaq la'aan sida dhagaxyada, waxay bilaabeen inay muraayadda ku tin-tinaan, tin khafiif ah oo markii hore u malaynayay inuu roob yahay, kadibna ma ahayn. Sii xoogaysanaya. Sidii iyagoo dhalada gudaheeda sidoo kale wax tirinaya. Dhagaxyadu ma tirsadaan. Waan ka fikiray, ma odhanna: Floora mar hore ayay indho-muraayadaha ka dul i eegtay.

Hulita si hoose ayay u tirinaysay, hillaac kasta: “Laba iyo toban maroodi”. “Sagaal”. Tirooyinku way hoos u dhacayeen. Mar kasta oo ay hoos u dhacaan, cagtu miiska hoostiisa way sii dhaqaaqaysay, dhulka garaacaysa, iyadoo ku socota heer aan waxba ahayn. Aniga halka aan joogay ayaan ka arkayay. Waxaan u sheegay inay dhulka dalool ka samaynayso; waxay iigu jawaabtay inay tirinayso. Hulita qofna ma u sheegi karo inay cag leedahay.

Markaas Miga olol yar oo kale ayay sii daysay, yar, hiq la'aan, xiisad awgeed, Onkod, oo hal taako ka fog, wuxuu ka ordey albaabka bisadda, barxadda, roobka, sanqadh daboolka u eg: klak. Floora albaabka dambe wuu sii jiiday, iridda ayayna ugu qaylisay, codkeeda oo dhan, taas oo badan:

—ONKODOOOW!

Haddii qof i weydiiyo, gacanta Hulita horeba waxay ku jirtay daboolka ka hor qaylada. Qofna ima weydiin.

Hulitana dhalada way furtay.

BOOB!

Wuxuu ahaa dhawaaq yar oo wareegsan, daboolka ka yimid, kaas oo si fiican loo maqlay maxaa yeelay jikada, nus ilbiriqsi, waxba kale lama maqlin. Hulita daboolkii way kor u qaadday iyadoo wejigeedu yahay kan qof xeer si sax ah u oofiyay.

—Onkodku wuu dhawaaqay! —ay tidhi.

Onkod ma dhawaaqin. Floora ayaa qayliyay. Onkod waa bisadda.

Hiq baa iga baxay, dabcan. Ma aha maxaa yeelay onkod dhawaaqay: maxaa yeelay qof ayaa “onkod” ku qaylisay laba mitir iga fog, jidhkayguna ma kala sooco. Miga hiq ayaa ka soo

baxay iyadoo olol yar leh, Tonyona dhegihiisa labada gacmood ayuu ku xidhay, goor dambe.

Wixii bisadda ku saabsanaa waan qoray waqti hore, sawirka weelka agtiisa, xarfihiisa cadaan, si ay u cadaato.

Bogga taas markii dambe ayaan akhriyay. —H.

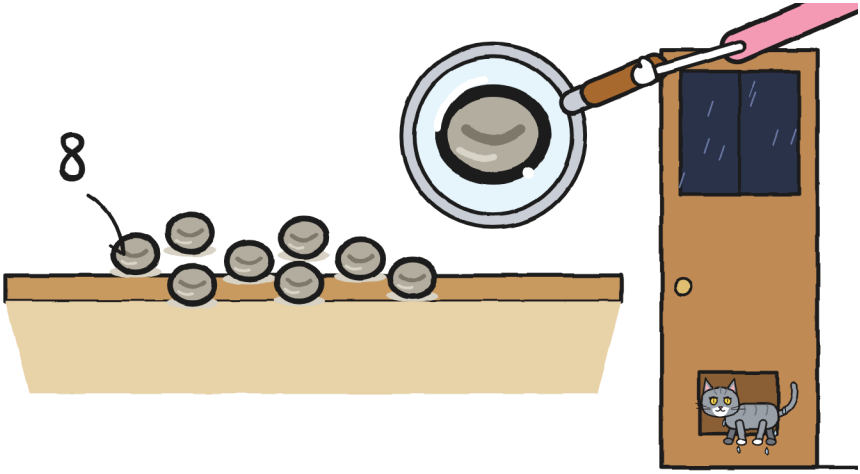
Dhalada gudaheeda waxaa yiil sideed kubbadood oo boor ah oo qabow oo dhaqaaq la'aan ah oo keliya. Waxba ma iftiimin, waxba ma boodin, waxna tin ma sameynin. Hulita, oo aan ahayn tan marka ugu horraysa quusata, miiska si taxaddar leh ayay ugu daadisay, muraayadda wax weyneysana jeebka surwaalka ayay ka soo saartay. Aniguna farta ayaan ku tiriyay: sideed. Waa wixii aan sameeyo marka aanan ogayn waxa aan sameeyo. Tirin.

—Xariiq yar bay leeyihiin —ay tidhi—. Sida il xidhan oo kale.

Muraayadda wax weyneysa ayaan amaah ahaan ku eegay. Kubbad walba waxay lahayd xariiq aad u khafiif ah oo qallooc ah. Waxay u egayd daboolka indhaha.

Onkod keligiis ayuu albaabka bisadda ka soo noqday, qoyan, timihiisii oo ku dhegan, cabbirkiisii badhna u yaraaday, wuuna gariiray isla baaldiga Miga dushiisa, kaas oo horeba buuxay. Floora albaabka dambe way xidhay, gacmaha maro-hore ayay ku qalajisay, miiskana way eegtay.

—Dhagaxyo ayay yihiin —ay tidhi—. Qof baana dhalada furay onkodka ka hor.

Hulita ma eegin markay tidhi. Looma baahnayn. Hulita waxay noqotay midabka shaadhkeeda, casaan khafiif ah, muraayaddii wax weyneysayna jeebka ayay si aad u tartiib ah ugu celisay, sidii iyadoo tartiibta lagu celiyo ay tahay hab aan wax lagu furin.

Aniga dhirta wax badan kama ogi. Mar ayaan lahaa cadas suuf dhexdiisa ku jirta, wayna ka badbaadin weyday guuritaanka. Laakiin Floora waxay tidhi "mid hurda weligay ma arkin", aniguna ma joojin karin inaan ka fikiro xariiqahaas yaryar ee xidhan.

—Way hurdaan —ayaan idhi—. Dhagaxyo maaha: waa iniimo. Sidaas darteed waxaa ku qoran "ha furin onkodka ka hor". Malaha onkod ayaa soo toosiya. Mid weyn, kuwa muraayadaha gariirisa.

Iniin hurudda waa dhagax qorshayaal leh.

Floora way fadhiistay, markii ugu horreysay tan iyo markaan nimid. Kubbadaha way eegtay. Kadibna waxay tidhi:

—Haddii ay iniimo yihiin, ha caddeeyaan.

Dibadda waxay ahayd habeen ku dhawaad. Waxay ahayd saacadda lixda. Saacaddii Hulita lix jeer ka eegtay.

Hillaacu wax walba cadaan buu ka dhigay.

Digniin ma jirin. Daqiiqad ka hor jikadu waxay ahayd jikad, dhirteeda, talaajaddeeda iyo bisaddeeda qoyan, daqiiqadda xigtayna waxay ahayd sawir madow iyo cadaan ah oo jikad ah: caleen walba la jaray, mid kasta oo naga mid ah hoosyadiisa derbiga ku dhegan, daaqaddii oo noqotay xaashi iftiin ah. Hulita afka way furtay si ay u tiriso, waqtina uma helin wax ka badan "hal maroo...".

Kadibna kii dhabta ahaa ayaa yimid.

Onkodku wuxuu yimid isla markii hillaacu: duufaanku korkeenna ayuu joogay. Ma ahayn dhawaaq; wuxuu ahaa riix. Miiska, koobabka iyo muraayaduhu way gariireen, gudahayguna wax baa gariiray oo aan ku jirin jaantuska maroodiyada. Eber maroodi. Korkeenna.

Korontadiina way go'day.

Way tagtay gebi ahaanba, talaajaddu markay joogsato oo dhawaaqeedii hoose go'o, jikaduna waxay noqotay madow sida gunta sanduuq xidhan. Waxa keliya ee jiray waxay ahaayeen

indho: kuwayga, oo aan dareemayay inay aad u furan yihiin, kuwa dadka kale, iyo laba jaalle ah oo ku dhegan buuttadayda. Qofna waxba ma odhan. Roobka ayaa lagu maqlayay muraayadaha iyo, aad hoos u jirta, neef yar oo degdeg ah oo la socota heerkayga.

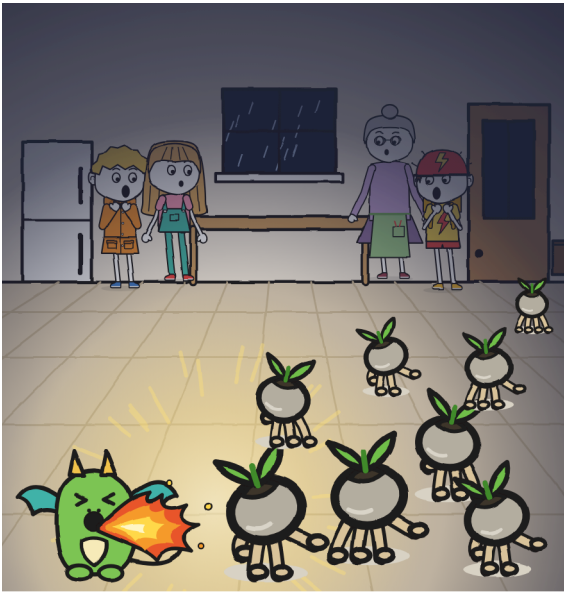

Hiq baa iga baxay.

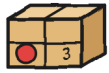
Miga hiq baa ka soo baxay, olol weyn ayaana ka soo baxay.

Hal ilbiriqsi, jikada oo dhan waa la arkay.

Miiska wuu madhnaa.

Dhagaxyadu cagaha bay lahaayeen.

CUTUBKA 3

Way dhaqaaqaan marka aadan eegin

Gudcurka waxaa laga maqlayay roob yar: tik, tik, tik. Kii dibadda ahaa wuu da'ayay. Kanna dhulka ayuu ku ordayay.

Hillaac.

Iniimuhu way ka sii fogaayeen. Dhaqaaq la'aan, afartooda cag yar iyo labadooda caleen. Mid ayaa hal cag hawada ku daysay. Waxay samaysay isla wejigii aan sameeyo marka hooyo weydiiso yaa wax taabtay.

Mar kale gudcurka: tik, tik, tik.

Hiq baa iga baxay. Miga hiq baa ka soo baxay. Ololkeedii saddex iniin wuu qabtay tallaabo badh ah. Kuwa kale way ordeen.

Waa ciyaarta lagu istaago marka la eego. Iniimo ayaa ciyaaraya. –H.

Floora toojkii way shidday. Iniin ayay u jeedisay, waxayna ku dhegtay meeshii. Mid kale ayay u jeedisay. Tii hore way baxsatay.

—Waa iniimo! Way toosan yihiin!

Waxay illowday inay codka cadho u yeelato.

—Taas ayaan idhi —ayaan ku gunuunacay.

—Haddaba iga caawi inaanay tegin.

Hulita janjeertay. Daboolkii weli gacan ayay ku haysay. Surwaalkeeda ayay geliyay, tii kalena iniin horteeda ayay u furtay.

Waxay ku khasartay hal far.

Hillaacii xigay waxaan ku aragnay halka ay aadayeen: dhammaantood albaabka bisadda.

Floora dheri ubax weyn ayay jiiday, jidkiina way u xidhay.

—Waxay raadinayaan ciid qoyan oo duufaan. Halkan waxaa jirta ciid biyaha tuubada lagu waraabiyay keliya. Dibadda ciid ma jirto ku dhawaad: waxaa jira dhagaxyo, jid yar iyo kanaalka. Haddii ay baxaan, roobku biyaha ayuu u qaadi doonaa.

Muraayadda ayaan ka eegay. Iniin afar cag oo dun ah leh dibadda halkaas ayay jiri lahayd intii warqad ku jirta balli biyo ah.

Albaabka bisadda waa la xidhay. Laakiin hadda jikada oo dhan ayay ku yiilleen, gudcurka, jikaduna waxay leedahay boqol meelood oo laga dhuumon karo: talaajadda hoosteeda, baaldiga gadaashiisa, dheriyada ubaxa dhexdooda, waraabiyaha gudihiisa iyo miiska hoostiisa, halkaan joogay, shaandhada Floora madaxa saaran. Gurigayga, marka onkod dhaco, mid ayaan madaxa saaraa; tanna waxay ka laalaadsanayd musmaar meesha saxanka lagu dhaqo agteeda, gacmahaygii iskood ayay ka qaadeen.

Wax walba ayaan isku daynay:

1. Hulita mara ayay iniin dusheeda ku tuurtay, dushiisa iska tuurtay, maradii ayay kor u qaadday, hoostiisana waxaa ku jiray... Onkod. MIYAAAW! Maradii wuu ka soo baxay sida bisaduhu meel walba uga soo baxaan: aad u cadhaysan, xaqna u leh.
2. Tonyo iniin ayuu ku eryay gacmaha iyo jilbaha, kuraasta hoostooda, Onkodna, oo aan garanayn waxa gaarsiiye yahay, dhabarkiisa ayuu fuulay, halkaasna wuu ka sii joogay, socdaalka ku faraxsan. KA BAX!

3. Aniga, miiska hoostiisa, hiq baa iga baxay. Miga hiq baa ka soo baxay, ololkeeduna iniin ayuu istaajiyay laba taako ka fog gacanta Hulita, taas oo qabatay. “Hal!”.
4. Floora toojkii iniin kale ayay ku dhejisay, wayna qaadday xasillooni la mid ah tan lagu qaado miro dhulka ku dhacday. “Laba!”.

Onkodna iyagii wuu eryayay. Isagu ku dhawaad gudcurka ayuu ku arkaa. Annagu, maya. Intaan annagu kuraasta ku turunturoonaynay, gacmaha ku raadinaynay isuna leenay “iga raalli ahow”, Onkod dhexdooda ayuu maraayay isagoon waxba taabanayn: waxaa la arkayay inuu heer kale ciyaarayo.

Tonyo duufaanka ma ka baqo. Bisadaha ayuu ka baqaa.

Waan ogaanay markii Onkod dhabarkiisa ka degay, Tonyona, halkii uu neef raaxo ah ka soo qaadi lahaa, kursi ayuu fuulay, halkaasna wuu taagnaa, jidhkiisa oo adag, koofiyaddiisa xidhan iyo cagihii intii ay lugihiisu u oggolaayeen dhulka ka fog. Onkod hoostiisa ayuu fadhiistay, aad u deggan, wuuna bilaabay inuu eego sida daaqadda dukaan loo eego.

—Bisad maaha! —ay ku tidhi Hulita—. Waa Onkod!

—WAA KA SII DARAN!

Waxaan ku qorayaa anigoon qoslin; xaq uma lihi. Tonyo cabsidiisa kursi dushiisa ayay saarnayd, halkaas oo qof walba arkayay. Tayda miis hoostiisa ayay joogtay, shaandho leh.

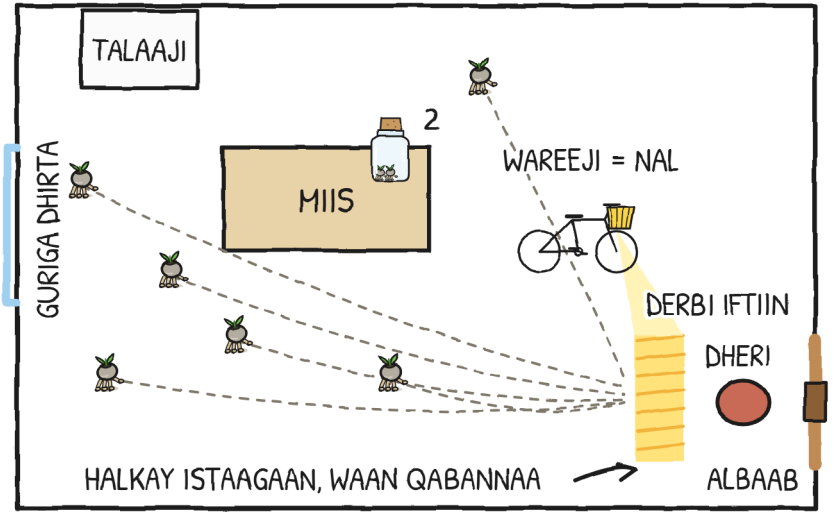
Xirfadle xagga miiska hoostiisa. –H.

Halkaas hoose ka, hillaac kasta, dhulka oo dhan waan arkayay. Iniimuhu kuraasta dhexdooda ayay ku wareegayeen, laakiin had iyo jeer waxay ku soo noqonayeen inay riixaan dheriga albaabka bisadda. Aad ma riixayn. Had iyo jeer ayay riixayeen.

Sidaas darteed khariidad ayaan sameeyay.

Waxaan ku sawiray hillaac-hillaac, hal xariiq hillaac kasta, kurraasaddii jilibka saaran: hab keliya oo aan ku aqaan inaan si dhakhso ah ugu fekero. Khariidad sidaas ah xariiqyadeedu way qalloocan yihiin, laakiin fallaaruhu dhammaantood isla meel ayay aadayaan, taasna waxay ahayd tan muhiimka ah. Albaabka

bisadda hortiisa waxaan dhigay DERBI IFTIIN, agtiisana baaskiil: WAREEJI = NAL.

—Tonyo, nalka baaskiilkaaga ma shidmaa marka aad cagaha wareejiso?

—Dabcan.

—Haddaba maanta iftiin ayaad gaarsiinaysaa.

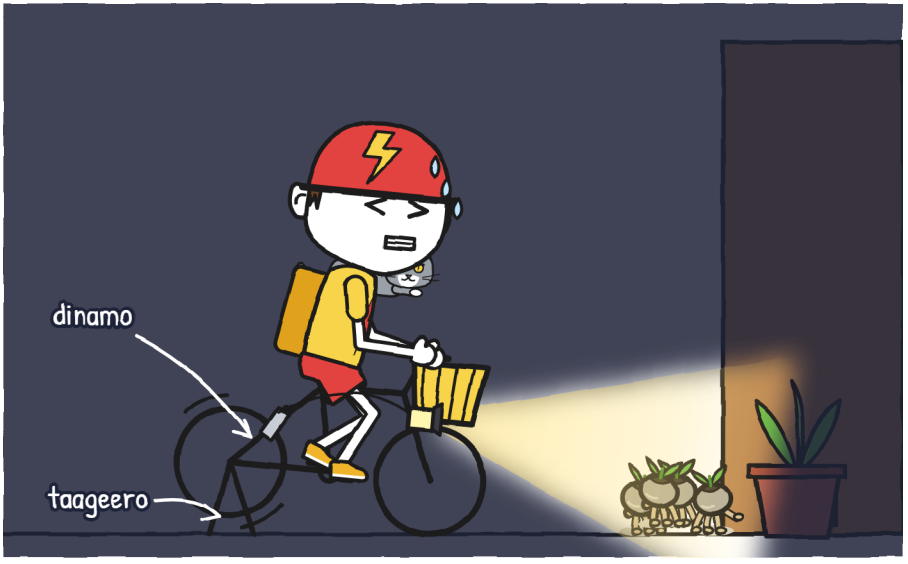
Floora khariidadda way iftiimisay. Hulita maradii miiska ka hoosaysay ayay madaxa ka soo saartay. Tonyo kursigii wuu ka degay: baaskiilkiisa awgiis meel kasta waa laga dhaadhacaa.

Baaskiilka waxaan dhignay taageeradiisa, nalka hore oo u jeeda albaabka bisadda. Dinamada HILLAAC waxay ku dhegan

tahay giraanta dambe: haddii ay wareegto, iftiin ayaa jira. Tonyona cagaha wuu wareejiyay.

Wuu wareejiyay sidii uusan weligiis wareejin. Gaar ahaan markii Onkod dushiisa fuulay.

Waa in la arko si loo fahmo, sidaas darteed waan sawiray.

Baaskiil meel aan aadayn, oo wareejinaya qof jeclaan lahaa inuu meel aad u fog joogo. Iftiinku wuxuu ka baxay nalka hore, marka hore jaalle oo gariiraya, kadibna cadaan oo toos ah, wuxuuna ku istaagay albaabka bisadda hortiisa sida derbi. Wuxuu ahaa DERBI IFTIINkii aan sameeyay, dhab ahaan, dhidid leh.

Iniimuhu iftiinka markay yimaadaan way istaagi jireen, annaguna mid mid ayaan qabanaynay oo dhalada gelinaynay. Saddex. Afar.

Miiska hoostiisa ayaan ka soo baxay, gacmaha iyo jilbaha ayaan ku soo qaaday Hulita agteeda, cidhifka iftiinka. Iniimuhu xariiqda way tallaabi jireen, wayna istaagi jireen. Culeyskoodu wuxuu ka badnaa kubbad yar wax yar. Faraha degdeg ayaa loo xidhi jiray: markay hooska gaadho, mar kale ayay isku dayi jireen.

Onkod mid kale afkiisa ayuu ku qabtay, Floorana laba far ayay ka qaadday.

—Shan! —ay tidhi.

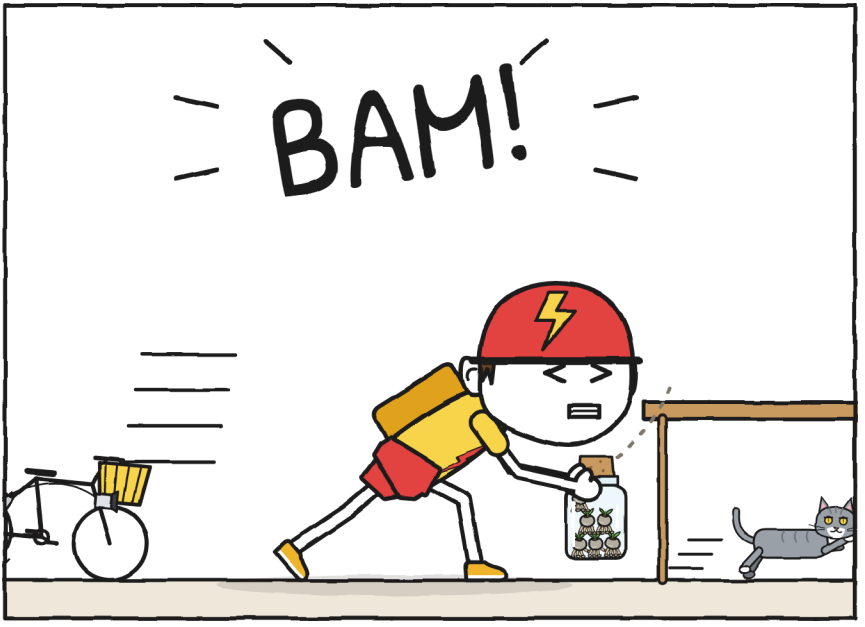
Lix.

Hulita daboolkii surwaalka ayay ka soo saartay, Floorana dhalada way xidhay, daboolkiina si adag u cufnaaday si lixdaba aysan u fakarin. Kadibna way janjeertay si ay noo caawiso. Markaas Onkod miiska ayuu boodey, dhaladiina wuu tuuray.

Waan arkay isagoo dhacaya indhaha geeskooda ka, si aad u tartiib ah: dhaladii, daboolkeedii, hal wareeg oo dhan hawada ku wareegaysa. Tonyona waan arkay isagoo cagaha dhigidda joojiyay, baaskiilka ka soo baxay isagoo is-dhaaftay sida ilaaliyaha goolka, labada gacmoodna hal taako ka fog dhulka xidhay. BAM!

—HILLAAC —ayuu yidhi, taayilka jiifa, dhalada kor u qaadaya—. Hal ilbiriqsi gudahood ama bilaash.

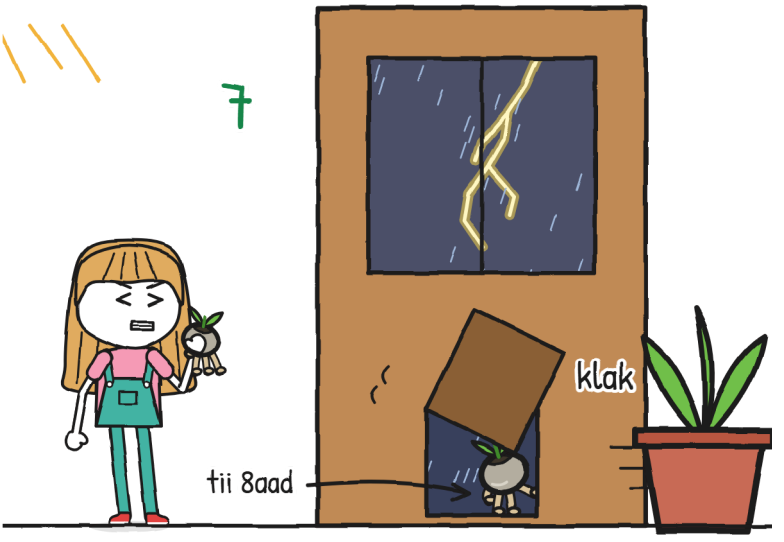
Waxay ahayd gaarsiintii ugu dhakhsaha badnayd ee aan nolosheyda arkay. Halkan ayaan ku qirayaa, kurraasadda, maxaa yeelay cod dheer ima soo bixin: waxa ii soo baxay waxay ahayd hiq.

Laakiin wuu joojiyay wareejinta, iftiinkiina wuu go'ay. Onkodna lama joojin karo: wuxuu u ordey albaabka bisadda.

Gudcurka: tik, tik, tik. Kadibna, krok: dheriga ubaxa, oo bisad bax-rabtay kala durugtay, wuuna baxay. Klak: albaabka bisadda. Gadaashiisana, aad u dhakhso, tik, tik, tik kale, kaas oo aan Onkod ahayn.

Markii hillaac mar kale dhacay, dhulka waxaa ku hadhay hal iniin oo keliya, Hulitana way qabatay. Floora dhalada way furtay intii iniintu gali karto oo keliya, daboolkiina mar kale si adag ayay u cufatay. Toddoba.

Isla hillaacaas, muraayadda albaabka ka, waxaan arkay barxadda dhagaxyada oo roobka hoostiisa dhalaalaya, jidka yar iyo, jidka yar bartankiisa, iniin aad u yar, tallaabo badh ku joogsatay, caleemihii yaryaraa oo biyaha laabay. Kadibna mar kale habeen ayay noqotay. Markii hillaacii xigay dhacayna, jidka yar waxba kuma jirin.

Tii sideedaad albaabka bisadda ayay ka baxday.

—Waan raadinayaa! —ay tidhi Hulita, gacanteeduna horeba waxay ku jirtay gacan-qabsiga albaabka.

—Marka hillaac jiro, qofna gurigan kama baxo —ay go'aamisay Floora. Muran ma rabin.

Floora albaabka hortiisa ayay istaagtay, muraayadda dhabarka u jeedda, gacmaha kala qaadaysa. Hulita garabkeeda dushiisa ayay ka eegtay: jidka yar, kanaalka, roobka. Daanyada ayay isku cadaadisay.

Hulita ma murmin. Laakiin gacan-qabsigana ma sii dayn.

Wax yar kadib, albaabka bisaddu wuxuu yidhi klak. Waxay ahayd Onkod, mar labaad qoyan, timihiisii oo ku dhegan iyo wejiga qof weligiis dheri ubax aan dhaqaajin. Keligiis ayuu yimid. Tii sideedaad la'aan. Floora dheriga albaabka bisadda mar kale cagta ayay u dhowaysay, haddii loo baahdo, isaguna miiska hoostiisa ayuu aaday inuu fadhiisto, sidii iyadoo duufaanku annagu u gaar yahay.

Qofna waxba ma odhan waqti ka dib; aniga keliya, wixii aan odhanayayna waxay ahaayeen hiq. Dibadda, cirku mar kale ayuu iftiimay.

—Hillaac... hal maroodi, laba maroodi.

Brrrmm.

—Laba —ay tirisay Hulita—. Weli aad buu u dhow yahay.

Waxay tidhi gacanta gacan-qabsiga saaran, albaabka eegaysa, ma aha annaga. Laba maroodi waa wax ka yar hal kiilomitir. Ilaa hal saac ka hor, aniga taasi waxay ahaan lahayd war ugu xun habeenka; hadda waxay ahayd tan labaad.

—Haddaba hadda, aan beerno —ay tidhi Floora—. Ka hor intaanu duufaanku tegin. Gudcurkana.

—Hillaac jiraya? —ay weydiisay Hulita, gacan-qabsiga iyadoon sii dayn.

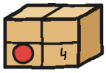
Floora dhibcihii muraayadda kor ugu kacayay way tilmaantay.

—Sixirku weli wuu shaqaynayaa. Hillaacu dibadda ayuu ku hadhayaa. Annaguna gudaha.

Dhalada ayaan eegnay. Gudaha waxaa yiil toddoba iniin, qaar ka mid ah cagaha yaryar muraayadda ku dhegan, sidii iyagoo cabbiraya, muraayaddana waxaa ku gariiraysay muuqaalka hillaac kasta. Toddoba sideed ka mid ah. Aniga, oo wax tiriya, tirada ayaan haystay: ma aha sideed, laakiin ma aha eber sidoo kale, habeenkaasna waxay ila ahayd in toddoba lagu bilaabi karo.

—Gudcurka —ay mar kale tidhi Floora, Miga iyadoo eegaysa.

Migana, aniga i eegaysa, hiq baa ka soo baxay.

CUTUBKA 4

Hiq

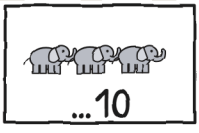
Floora waxay noo sharraxday sida loo beero ubax-iftiin, sida ay R. uga bartay, aniguna waxaan ku qoray qalin-calaamadeeye aad u cadaadiyay: afar tallaabo, kii ugu muhiimsanaana wuxuu ahaa kii ugu dambeeyay, kan wakhtiga.

SIDA LOO BEERO UBAX-IFTIIN

1.
Ciid qoyan oo duufaan.
(Ta tuubada ma haboona.)

2.
Dhalada ciidda dusheeda ku fur.
(Haddii aad hore u furto, way baxsadaan.)

3.
Wax walba gudcur: iyagu keligood ciidda ayay galaan.
(Haddii aad aasto, ma soo baxaan.)

4.

Ka hor intaanu duufaanku tegin:
marka ay toban maroodi ka badato,
mar dambe lama beero ilaa duufaanka xiga.

Ilaa toban maroodi, way toosan yihiin. Laga bilaabo kow iyo toban, way seexdaan. —H.

Laba wakhti, haddaba: toban maroodi iniimaha; nus saac onkodkii ugu dambeeyay ka dib annaga.

Floora kurraasadda ayay iftiimisay intaan qorayay. Tallaabooyinka xifdi ahaan ayay u sheegtay. Wax kale R. ku saabsan ma aan weydiin.

Tallaabada 2 iyo tallaabada 3 dhexdooda laba hiq ayaan sameeyay. Miga, laba olol weyn, jikaduna laba jeer way shidmatay sida flaash. Qofna waxba ma odhan; marxaladdaas, Miga iyo aniga waxaan ahayn nalka guriga. Onkod, miiska hoostiisa, wuu dhegeysanayay sidii iyadoo tallaabooyinku isaga u yihiin.

Floora albaabka muraayadda ah ee guriga dhirta way furtay, waxayna ugu horreysay inay gasho. Miga buuttadayda ayay ku dhegnayd. Ama sidaas ayaan u maleeyay.

Guriga dhirtu wuxuu ku dhegan yahay jikada. Waa dheer yahay oo cidhiidhi, derbiyada ku yaal khaanado dheri ubax leh, dhexdana, miiska ciidda, miis dheer oo ciid ka buuxda, dheri kale oo hoostiisa ah. Maalintii waa inuu noqdaa meel cagaar ah oo deggan. Habeenkii, duufaanna jiro, saqafka oo dhan hillaac kasta wuu cadaan noqonayay.

Saqafka waxaa ku yaal daaqad aan weligeed furmin. Floora wareeggeeda ayay wareejisay: daaqaddu way xidhnaan sii jirtay, laakiin dhibcihii la sawiray way joojiyeen inay kor u kacaan, waxayna bilaabeen inay hoos u dhacaan muraayadda. Markaas roobkii dhabta ahaa ayaa dhex maray, wuxuuna ku dhacay ciidda miiska ciidda.

—Dhammaan miiska ciidda. Hal dhibic dhulka ha ugu dhicin —ay amartay Floora, sidii iyadoo roobku yahay kuweeda.

Isla markiiba waxay u uraysay ciid cusub la waraabiyay.

Muraayadahan waxay ku jiraan sheekada oo keliya. Duufaan dhab ah, guryaha dhirta ha u dhowaan. Fiiri bogga ugu dambeeya. —H.

—Ciid qoyan oo duufaan —ay tidhi Floora—. Hadda, wax walba gudcur. Oo degdeg.

Hulita albaabka ayay ku hadhay, dhalada gacmaha ku haysa. Gacan-qabsigii dhalada ayay ku beddeshay, si la mid ah ayayna u cadaadinaysay.

Markaas waxaa la maqlay dhawaaq dheriyo ubax is-dhaca, miiska ciidda hoostiisa, dhammaadka, waxaana soo muuqday laba il jaalle ah, laba baal oo gariiraya iyo, saddex ilbiriqsi kasta, olol yar. Hiq. Miga horeba gudaha ayay ku jirtay: cagaha Floora dhexdooda ayay ka gashay markii albaabka la furay.

Floora si taxaddar leh ayay u jiiday. Miga dheriyada ubaxa ayay afarta cag ku dhegtay.

Masduulaa yar oo laba dheri ubax ku dhegan, si lama filaan ah, waxay culeys ahaan la mid noqotay laba dheri ubax, Floorana, oo cawsta xun fasax la'aan ka rujisa, way sii daysay, jilbaha ayayna ku hadhay, iyadoo eegaysa.

Bera way digtay. Aniga waan maqlay. Adigu xabadka ayaad kor u qaadaysay. —H.

Mar kasta oo aan jikada hiq sameeyo, guriga dhirta Miga ayaa shidmaysay: albaabka dhinaciisa kale, dheriyada ubaxa hoos ayaa laga iftiimiyay. Hiq: dhalaal. Hiq: dhalaal. Sida nalka

talaajadda, laakiin albaabku waxa uu ahaa aniga, aniguna ma aqaanin sida aan isu xidho.

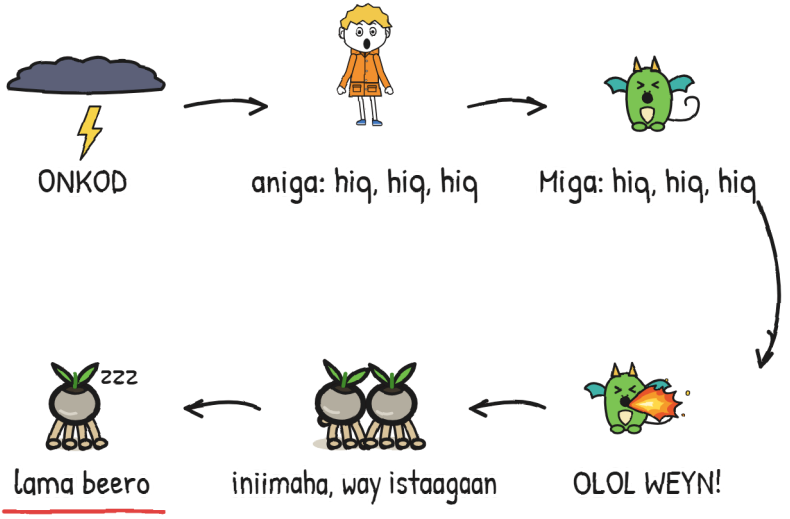
Jikada, hiqu wuu caawin jiray: olol weyn, iniin dhaqaaq la'aan, iniin la qabtay. Halkaas wuu mamnuucayay in la beero. Olol weyn saddex ilbiriqsi kasta marna gudcur kuma filnayn. Onkodka iyo Miga dhexdooda, anigoo shaandho leh, waxaa joogay aniga.

Waan sawiray si aan u fahmo.

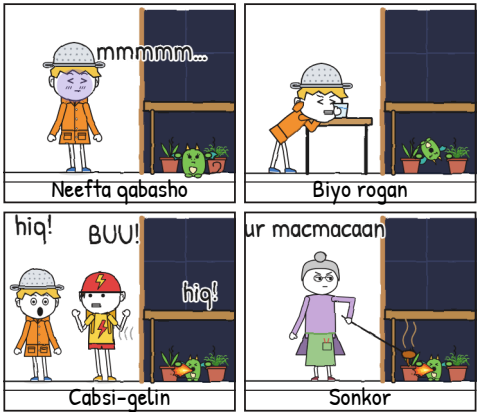
Waxaan tijaabinnay dhammaan daawooyinka hiqadda, Miga oo kaaliye ahayd: iyadu daawada ayay ku dayatay, iyo, sida hadiyad, hiqa.

Neefta qabasho: aniga waan guduud-buluugoobay, iyaduna way sii cagaartay. Biyo rogan cabbid: biyo sankayga ku jira ayaan ku dhammeeyay. Cabsi-gelinta Tonyo ayaa qaaday, kaasoo ku qayliyay "BUUU!" digniin la'aan: cabsidii waan qaatay, hiqii waan sameeyay si kasta, ololkii Miga se wuxuu gubay hillaacii koofiyaddiisa ku sawiran. Ugu dambeyn waxay ahayd qaaddo sonkor ah, fikirka Floora: tii Miga macmacaan ayay noqotay intaysan afkeeda gaadhin, guriga dhirtuna wuxuu u uray sida xafladaha carruurta waqti dheer.

SILSILADDA HIQ-KA

Waa in la jebiyo silsiladda. Xiriirka ugu fudud waa adiga. Si jacayl leh. —H.

—Afar maroodi. Shan.

Onkodku wuu dhawaaqay. Ilkaha ayaan isku cadaadiyay. Hiq.

—Hillaacaas wuxuu ku dhacay meel ka sii fog —ay tidhi Hulita.

Toddobadii iniin dhalada gudaheeda ayay ku wareegayeen. Iyaga ma helin meel ay ka baxaan, aniguna ma helin hab aan u aamuso.

—Ilaa toban —ayaan idhi—. Weli waan awoodnaa.

Hillaacii xigay, Tonyo wuxuu bilaabay inuu si degdeg ah u tiriyo.

—Sidaas ma tirsanayso —ay tidhi Hulita.

Isagu afka wuu xidhay. Floora toojka la damiyay ayay sugaysay. Ima odhan degdeg. Taasi way ka sii daran tahay ku dhawaad.

—Miga cabsidaada way ku daydaa —ay tidhi Hulita.

—Haddaba ha ku dayato wax kale —ayaan idhi.

Hiq. Olol weyn.

—Haddii aan jikada ka soo saarno? —ayaan weydiiyay.

—Way ku dhegtaa. Horey ayaad u aragtay.

Albaabka guriga dhirta ayaan eegay. Wuxuu ila ahaa mid aad uga sii fog sidii hore.

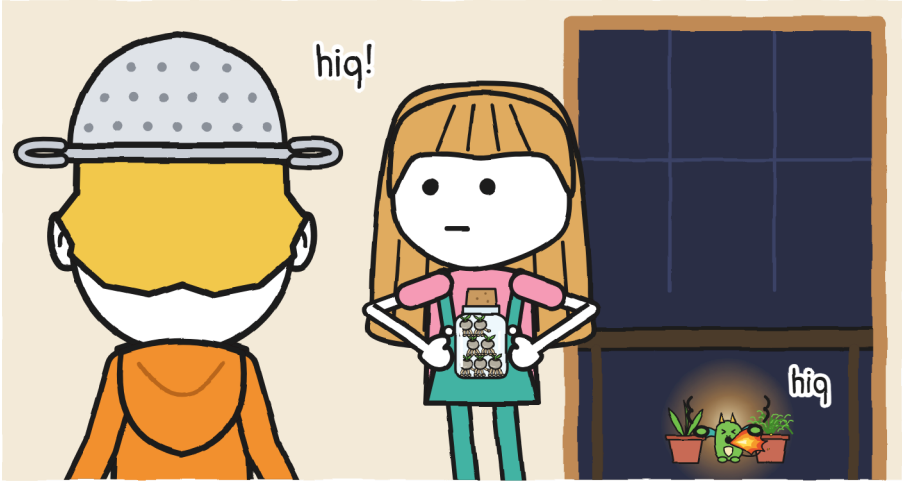
Hulita codkeeda ayay hoos u dhigtay.

—Marka hore, la joog.

Waxaan lahaa qorshe. Dhibku wuxuu ahaa inuusan taas u shaqayn.

Qorshahayga si aan loo ogaan inaan onkodka ka baqo:

1. Dheh aad baan u jeclahay.
2. Hiq ha sameyn.
3. ???

Lambarka 2 habeenkaas hiqado ayaan ku sii xariiqay ilaa aan la akhriyi karin. Lambarka 1 wuu taagnaa, laakiin qofna mar dambe ma rumaysan, xitaa aniga.

Kii 3aad se? —H.

Waan isku dayay. Dhab ahaan.

Iridda ayaan u dhowaaday. Hulita dhalada la socota ayay ka durugtay si ay meel iigu daayo. Qofna ima riixin.

Hal cag ayaan geliyay guriga dhirta, aad u go'aansan, shaandho madaxa saaran iyo hal gacan oo albaabka qaabkiisa saaran. Cagtii si fiican ayay u gashay. Waxay u gashay sida cag ugu gasho barkad biyo qabow ah: cagta, haa; inta kale, waan arki doonnaa.

Hillaac ayaa saqafka oo dhan cadaadiyay. Waan tiriyay anigoon rabin: shan maroodi.

BRRRMM!

Muraayadaha sixirka lahaa dhawaaqa ma joojin. Saqafka oo dhan wuxuu u dhawaaqay sida durbaan. HIQ! Miiska ciidda hoostiisa: HIQ!, iyo olol weyn.

Wixii xiga ee aan ogahay waa inaan mar kale jikada joogay, talaajadda ku dhegan, shaandhada ilaa suntayda. Ma xusuusto inaan socday. Cagahaygu, sida gacmahaygu, caadooyin u gaar ah ayay leeyihiin.

Talaajadda ayaan ku hadhay, gacmaha qabow iyo wadnaha dhegahayga ku garaacaya. Laba far oo madaxayga ka fog waxaa yiil sawirka jidka kanaalka: saf nalal yaryar oo, wakhtigan, aan hiqado ku dami jiray.

Albaabka ka, kor ayaan eegay, saqafka muraayadda ah. Hillaac iyo hillaac dhexdooda, waan arkay: masduulayaasha Bera, oo duufaanka dhexdiisa ku duulaya.

Waxay ahaayeen afar. Saddex, waaweyn, buluug, oranji iyo guduud-buluug, oo hillaacyada dhexdooda maraya sida iyadoo hillaacyadu yihiin nalalka garoon ciyaar; iyo, dhexdooda, kan afraad, casaan ah, ka yar. Aad bay uga sarreeyeen saqafka guriga, duufaanka dhexdiisa, halka onkodku ugu badan yahay, degdeg la'aan midna lama arkayn. Hillaac ayaa iyagii oo dhan sawiray, cadaan, qolofyadooda oo dhan leh; kadibna wuu dhamaaday, waxaana la ogaaday inay weli halkaas ku jiraan maxaa yeelay roobka saqafka ku dhacayay wuxuu ku kala jabayay hooska.

Sidaas darteed Bera nala ma iman: marka duufaan jiro way duulaan, iyaduna guriga ayay joogtaa, iyaga u fiirsanaysa ilaa ay soo noqdaan. Masduulayaashii ayaan eegay, kadibna miiska

ciidda. Miga maalin uun way la duuli doontaa. Habeenkaas waxay ahayd kubbad dheriyada ubaxa dhexdooda, aniga i dayanaysa.

Iyagu hiq kama soo baxayn.

—Aan tagno, ugaarsadow —ayuu yidhi Tonyo.

Kaftankii ayaan sugay. Ma iman. Tonyo gacan ayuu garabka igu dhigay.

Shaandhadii madaxayga ka qaaday, Floorana waan siiyay.

Floora gacan-qabsiyada ayay ku qabatay sidii koofiyad dhab ah. Gacanta ayaan ku marmariyay timaha lagu cadaadiyay. Madaxu wuxuu ahaa mid isku culus.

Waanan galay.

Gudaha, roobku wuxuu u dhawaaqayay sida kun far oo isku mar garaacaya. Waxaan ku gudhay miiska ciidda hoostiisa, gacmaha iyo jilbaha ku socda. Miga halkaas ayay joogtay, kubbad isku duubtay, iyadoo gariiraysa sidayda oo kale.

Waxaa jiray ur ciid qoyan. Agteeda ayaan ku gaadhay oo jilbaha ayaan cuskaday. Aniga caloosha ayaan ka gariirayay; iyadu, baalasheeda. Labadeenaba dheriyada ubaxa ayaan ruxaynay.

Waan isku dayay inaan tiriyo. “Hal maroodi, hiq, laba maroo..., hiq”. Hiqadu maroodiyada dhexdooda ayay gashay. Tirinta waan lumiyay.

Waxaan ka fikiray inaan baxo. Lugahaygu horey ayay u bilaabeen.

Miga dheriyada ubaxa ayay afarta cag ku cadaadisay.

Waan joogay.

BRRRMM! Hiq baa iga baxay. Miga hiq baa ka soo baxay. Ololkii wuu na iftiimiyay labadeenaba.

Wejigayga isla midkii ayay lahayd. Qolofyo leh.

Waxaan ahayn laba ugaarsade duufaano ah oo miiska ciidda hoostiisa jooga.

Kadibna, albaabka ka, Hulita si hoose ayay u hadashay, iyadoon qoslin:

—Ila tiri.

CUTUBKA 5

Ila tiri

Waanan tirinay. Iyadu albaabka ka, aniguna miiska ciidda hoostiisa, anigoo foororsan, Miga oo jaakaddayda roobka ku gariiraysa.

Hillaac.

—Hal maroodi. Laba maroodi. Saddex. Afar. Shan. Lix.

Brrrmm.

—Lix: qiyaastii laba kiilomitir —ay tidhi Hulita—. Hillaacaas wuxuu ku dhacay meel ka sii fog. Meel ammaan ah ayaan sii joognaa.

Markan waan ogaa inuu onkodku lixda ku yimid. Tirin la'aan, wuxuu noqon lahaa onkod kale. Tirintu wax aan sameeyo ayay i siisay intaan sugayay.

Miga weli jaakaddayda roobka ayay ku gariiraysay.

Shaandhadii horeba waan tijaabiyay. Iyo biyihii. Iyo inaan guriga dhirta ka baxo. Iyo inaan mar kale galo.

—Onkodka ayaan ka baqaa.

Waxaan ku idhi dheriyada ubaxa xaggooda. Hulita si kastaba way i maqashay.

—Waan ogahay. Saaka ayaad sawirtay, markaad tidhi waxaad tahay ugaarsade duufaano. Waan ku sugayay.

Hulita horeba waxay ii sheegtay in Miga cabsidayda ku dayato. Aniguna wax kale oo aan hagaajiyo ayaan raadiyay: hiqa, dheriyada ubaxa, albaabka.

Markan ma aan odhan “laakiin”.

Cod dheer ma aan u mahadceliyay. Halkan ayaan u dhigayaa mahadcelintayda.

Waa la akhriyay. Fadlan. –H.

—Aniga bisadaha ayaan ka baqaa —ayuu yidhi Tonyo.

Onkod jilbihiisa ayuu ku hurday. Tonyo gacmaha ma dhaqaajin.

—Aniga, in aan sugo wax aan imaanayn —ay tidhi Floora—. Sidaas darteed dhalada isla markiiba ayaan furi jiray.

Aniga, buundooyinka lugta. Taas horey ayaad u ogaydeen. –H.

Qofna ma qoslin.

Dibadda roob baa isku si u da'ayay. Miga weli jaakaddayda roobka ayay ku dhegnayd. Miiska ciidda hoostiisa keligay ma ahayn mar dambe.

Si tartiib ah ayaan u neefsaday, sida buundada lugta. Gudaha. Dibadda. Miga ila neefsatay. Markay joogsatay gariirka, aniguna gacmahaygii waxyar ayay dabacsanaadeen.

Hillaac. Waxaan wada tirinay ilaa sagaal. Brrrmm. Tonyo, kursiga ka, si hoose ayuu u yidhi "halabasaddex", wuuna ku hadhay saddexda, halka uu had iyo jeer ku hadho. Onkod xitaa ma uu soo toosin.

Hiqna iga ma baxin. Onkodkaas ma aha, kan xigana ma aha.

Hiqii waan sugay, ma iman. Miga madaxa way dhinac u rogtay. Markii ugu horreysay habeenka oo dhan, guriga dhirtu wuxuu madoobaa intii loo baahnaa.

—Hadda! —ay si hoose u tidhi Floora.

Hulita cidhifka cagaha ayay ku gashay, gudcurka. Miiska ciidda hoostiisa, anigoo foororsan, waan maqlay kabaheeda oo hortayda maraya, si tartiib ah, mid kale ka hor, sidii iyadoo dhulka guriga dhirtu yahay buundo lug. Dhalada ayay ciidda qoyan dushiisa dhigtay, daboolkiina way qaadday. Daboolku boob yar ayuu sameeyay, kuwa raalli-gelin weydiista; BOOB-kii jikada lama mid ahayn. Kadibna albaabka way ku soo noqotay iyadoon sanqadh dhaliyin ama orodin, cagta oo aan dhaqaaqayn.

Markan dhalada waqtigeeda ayaan ku furay. Diiwaanka ha ku jiro. —H.

Tik, tik, tik. Gudcurka, wax baa dhalada ka soo baxayay.

Waxba lama arkayn: waa la maqlayay. Toddoba sanqadhood yaryar oo cagaha xididka ah oo muraayadda hoos ugu soo dhaadhacaya, ciidda qoyanna ku taabanaya, tik mid walba, waxyar ka tartiib badan roobka. Waxaan filayaa inay tahay sanqadhii ugu yaraa ee aan nolosheyda maqlay, weligayna wax

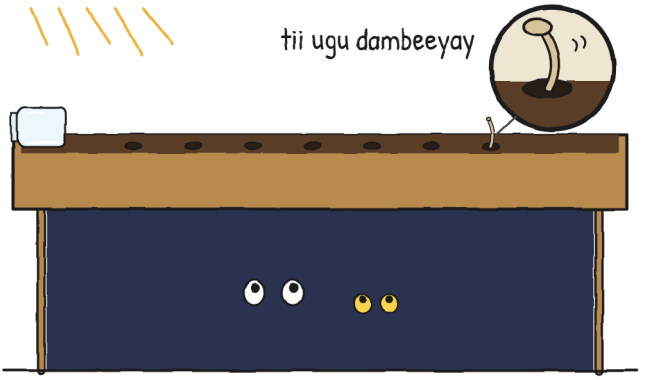
aan u dhegaysto sidaas oo kale ma jirin, xitaa qolofta ukunta Miga markay jabtay laba Sabti ka hor.

Hillaac, meel fog. Waxaan tirinay cod la'aan, bibilaha, Hulita albaabka, aniguna miiska ciidda hoostiisa: hal maroodi, laba, saddex... toddoba maroodi, sideed, sagaal, toban... Brrrmm.

Toban. Hal maroodi oo dheeraad ah, toddobaduna ciidda dusheeda ayay ku seexan lahaayeen ilaa duufaanka xiga. Toban wuxuu ahaa kii ugu dambeeyay ee la tirsan karay.

Hillaacii xigay waxaan aragnay:

Dhaladii way madhnayd, jiifta dhinac ka mid ah miiska ciidda. Ciidda waxaa ku yiil toddoba dalool oo yaryar oo saf ah, sida kuwa biibiile, kii ugu dambeeyayna cag yar oo xidid ah ayaa weli ka soo muuqatay, oo dhammaysanaysay inay gasho: tii ugu dambaysay.

Kadibna mar kale madow ayay noqotay, markii hillaacii xigay dhacayna cagta yar ma jirin.

Kadibna, waqti aan waxba jirin. Annaga keliya, gudcurka, annagoo eegayna miis ciid ah.

Floora gacmaha isku soo xidhay afkeeda hortiisa. Tonyo ma dhaqaaqin, bisadda awgeed. Hulita, mar uun, iyaduna ma dhaqaaqin. Miga iyo aniga isla waqti ayaan neefsanaynay.

Kadibna tii ugu horreysay way iftiimay.

Waxay ahayd nal yar oo miiska ciidda dhexdiisa ku yaal, cagaar iyo dahab ah, cabbirkeedu yahay olol shumac, ciiddana way ka soo baxday. Way koortay. Jirid khafiif ah ayay kor ugu baxday, sida casiirku ugu kaco tuubada lagu cabbo, kor se waxaa ka furmay ubax wareegsan oo xidhan, xaashi khafiif ah ka samaysan, iftiinna gudaheeda ku jiro. Kadibna tii labaad way shidmatay. Kadibna mar dambe ma tirin karin si nidaamsan, maxaa yeelay kuwii hadhay ku dhawaad isla mar ayay shidmeen, sida tiirarka nalalka waddo marka habeen dhaco.

Toddoba ubax-iftiin. Mid kasta gabal yar oo hillaac ah ayuu gudihiisa ku sidaa.

Ma ahayn iftiin hillaac. Hillaacu guriga dhirta oo dhan wuu cadaadiyaa waqti aan waxba ahayn, waxaana kaa tagaa ka sii xun sidii hore. Kanu wuxuu ahaa jaalle, cagaar yar leh, wuuna sii joogay: hillaac dhaqaaq la'aan, mid baray inuu sugo. Wuxuu iftiimiyay intii ku filnayd: ciidda, jiridda, wejiyada. Floora, gacmaha madaxa saaran. Hulita, afka furan iyo waxba la odhan karin. Tonyo, Onkod gacmihiisa ku haysta, isagoon ogayn sida bisaddu halkaas ugu timid. Aniga iyo Miga, oo miiska ciidda

hoostiisa ka soo baxnay. Miga afka furan ayay eegaysay, sidayda oo kale. Mar dambe cabsidayda ma ay ku dayanayn. Tan ayay ku dayanaysay.

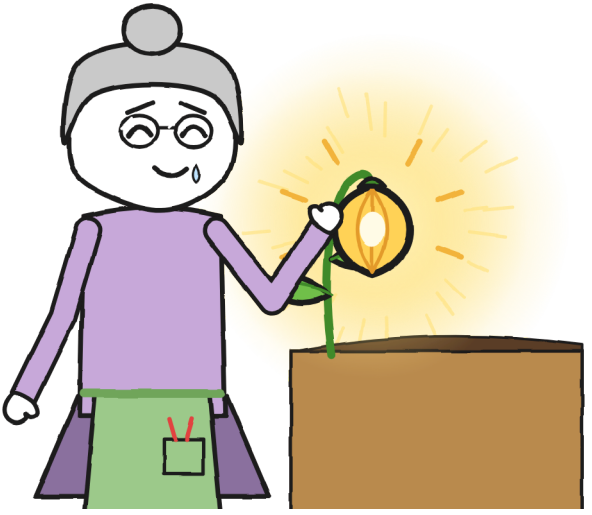
Meel aad u fog, mar kale onkod ayaa dhawaaqay. Hulita caado ayay tirisay, si hoose, tiradiina jidka ayay ku lumisay.

Floora waqti dheer waxba ma aysan odhan. Kadibna mid ka mid ah ubaxyada fartiisa dhammaadkeeda ayay taabatay, si tartiib ah, sida wax kuu sugayay waqti dheer loo taabto.

—Sidaas ayuu ahaa jidka kanaalka —ay tidhi.

Waxay u tidhi ubaxa xaggiisa. Sawirka talaajadda waxaa jiray nal sidaas ah, iyo mid kale, iyo mid kale, ilaa buundada lugta.

Floora indho-muraayadaheeda ayaa ceeryaamo ku dhacday. Ma qorayo inay ooday. Waan sawirayaa, taasina isku mid ma aha: Floora ma aha tan ooda, waa tan waraabisa.

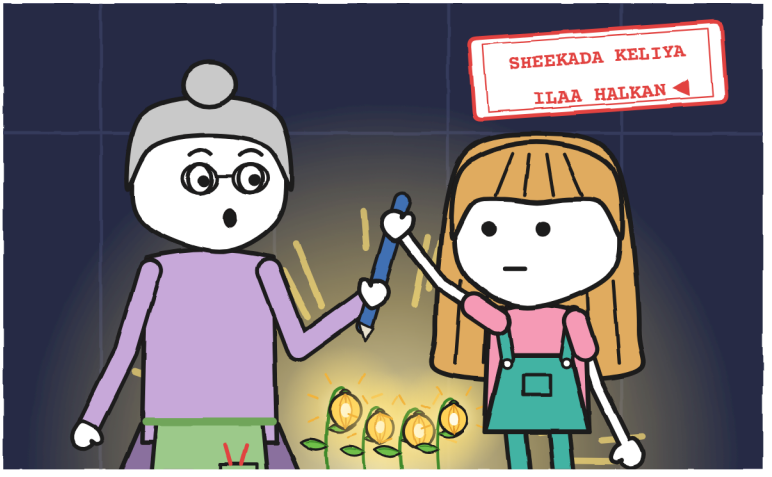
Aniguna mid ayaan taabtay. Migana sidoo kale, cag ku, aad u taxaddar leh. Wuu diiran yahay, sida dhagaxa qorraxda ee

buulka Miga, kaas oo kaydiya kulaylka maalinta. Tanu wax kale ayay kaydisay, si isku mid ahna ayay u kaydisay. Dhirta Floora, hadalka dhaafsiiyo, way sii buuxsanaayeen.

Floora wareegga way wareejisay. Dhibcihii la sawiray mar kale way kor u kaceen, roobkuna miiska ciidda wuu ka joogsaday. Kadibna, halkaas isla meel, ubax-iftiinka dhexdooda, qalin ayay soo saartay si ay u saxeexdo.

Wuxuu ahaa buluug. Waqti uma helin inaan eego in la tirtiri karo mise maya, maxaa yeelay Hulita gacanteeda dul saartay.

—Weli ma aha —ay tidhi Hulita, gacantiina way joojisay—. Waxaa maqan mid. Tii sideedaad. Aniga awgey ayay tagtay: dhalada waqtigeedii ka hor ayaan furay.

Hulita maalinta oo dhan saxiixaas ayay sugaysay. Hadda ayay laba far ku joojisay.

Floora qalinka hawada ayay ku hadhay. Kadibna way gelisay.

—Hagaag —ay tidhi.

Jikada ayaan ku noqonnay mid mid, toddobada ubax-iftiin oo muraayadda gadaasheeda ka shidan. Jikada markaan joognay, Floora hortayada ayay istaagtay:

—Barxaddu weli way xidhan tahay. Weli ma bixi doonno.

Qofna ma murmin.

Hulita calaamaddii sanduuqa ka rujisay, tartiib, si aysan u jabin, jeebka surwaalkeeda ku gelisay, sida qof furaha geliyo.

Haddii la gaarsiiyo, si buuxda ayaa la gaarsiiyaa. —H.

Jikada ayaan ku sugnay ilaa Hulita aysan haysan hillaac ay tiriso.

Laba iyo toban maroodi. Lix iyo toban. Kow iyo labaatan, onkodna mar dambe aan onkod ahayn, laakiin sanqadh alaab guri la jiido oo laba dabaq ka sarreeya. Kadibna cirku wuxuu iftiimay ugu dambayn daruuraha gadaashooda, Hulitana way tirisay ilaa ay ka dhammaadeen maroodiyadii, waxbana ma iman. Roobku daaqadda wuu ka joogsaday. Duufaankii wuu tegay. Si kastaba, Floora waxay naga hoysay gudaha nus saac oo kale, laga tiriyo onkodkii ugu dambeeyay. Taasi waa xeerka Hulita, markaasna iyada ayaa u dhacday inay oofiso, ilkaha oo cadaadsan.

Floora albaabka dambe way furtay. Barxaddu way qoyanayd oo dhaqaaq la'aan, dhagaxyada dhulka oo dhalaalaya,

daruurahana dhexdooda waxaa ku jiray xiddigo, yar, kuwa soo baxa inay eegaan waxa dhacay. Hulita iridda ayay ku hadhay, aniguna agteeda.

Tii sideedaad weli dibadda ayay joogtay. Guriga Floora ka buundada lugta lama arkayn: derbiga jidka kanaalka ayaa dabooley. Haddii aysan waqtigeeda ciid heli, hadda waxay noqon lahayd dhagax kale. Waxaan ka fikiray roobka kanaalka xaggiisa ku sii socda, waxaanan joojiyay inaan biyaha eego.

Wakhtigii caadiga ahaana wuu hadhay: Floora saxiixeeda la'aantiis, waaberiga baakadda lambarka 2 dib ayay ugu duuli lahayd khaanaddeeda. Waxaan haysannay ilaa qorraxdu soo baxdo.

—Aan raadinno —ay tidhi Hulita.

Hulita mar kale gacanteeda gacan-qabsiga ayay saartay. Hadda albaabku wuu furnaa.

Floora habeenka waqti dheer ayay eegtay. Kadibna saddex jeer ayay gidaarka barxadda garaacday, derbiga Guriga Masduulaha, sidii Bera sheegtay. Tok, tok, tok. Lafaha farahaas, degdeg la'aan.

Gidaarka dushiisa, dhinaca kale, iftiinka faynuus ayaa shidmay.

—Markan —ay tidhi— keligiin ma tegaysaan.

CUTUBKA 6

Tii sideedaad

Waxaan baxnay annagoo wata laba qof weyn, faynuus iyo baaskiil. Ka hor, Floora gurigayga iyo kan Hulita way wacday: “Caawa waan idiin celinayaa, keligood ma tegayaan”.

Waxay ahayd baxitaankii ugu horreeyay ee noloshayda oo liis lagu sameeyay:

- Bera, faynuuskeeda la socota.
- Floora, toojka la socota.
- Tonyo, baaskiilka la socda, oo riixaya si dinamadu iftiin u siiso.
- Hulita, dhalada madhan iyo calaamadda jeebka surwaalkeeda ku jirta la socota.
- Aniguna, Miga jaakadda roobka gudaheeda ku jirta, madaxa dibadda ka soo saaran.

Bera waddada ayay ka timid hal daqiiqo garaacisyadii ka dib, timaha guduudka qoyan iyo faynuuska kor u qaadaysa. Hortayada ayay istaagtay iyadoon weydiin yaa waxa lumiyay.

Miga iyo aniga mar dambe ma gariirin.

Waxaan ku raadinnay barxadda, jidka yar iyo qarka kanaalka.

Floora dhagaxyada dhulka toojka ayay ku hubisay. Tonyo cidhifka jidka ayuu soo maray baaskiilka riixaya. Hulita dhagaxyada jidka ayay taabtay haddii mid diiran yahay. Miga iyo aniga geed kasta oo yar hoostiisa ayaan eegnay. Waxba.

Iniin hurudda, habeenkii, waa dhagax kale. Jidka kanaalkuna wuxuu leeyahay dhagaxyo aad u badan: waan ogaaday habeenkaas, jilbaha ku jira, Hulita agteeda. Dhammaantood waxay u egaayeen iniin hurudda. Midna ma ahayn.

Tonyo wuxuu u raadiyay sida uu u gaarsiiyo: jidka oo dhan toban daqiiqo, tag iyo soo noqod, kadibna mar kale.

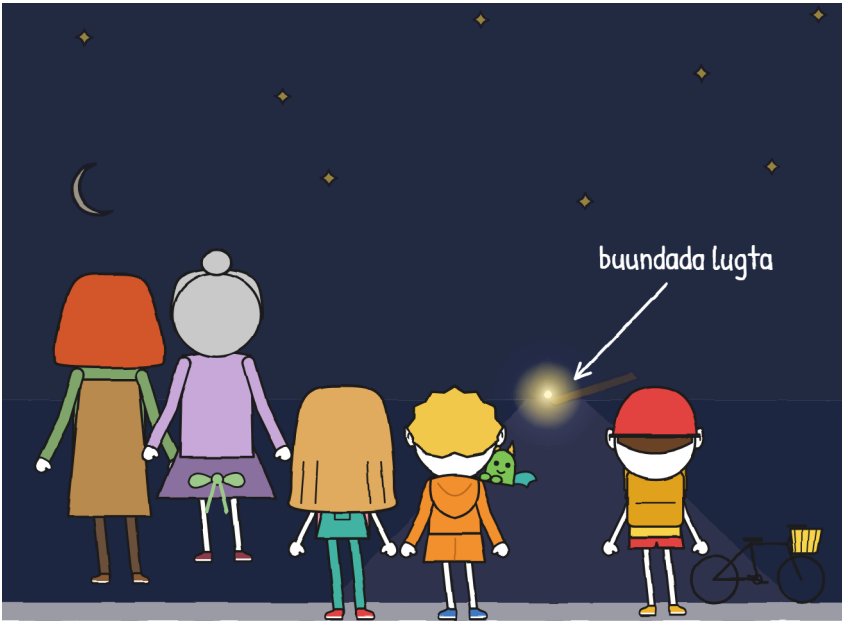
Iftiinka faynuusku wuxuu dhagaxyada qoyan ka buuxiyay muuqaallo. Markaas ayaan ka fikiray: ubax-iftiin cusub oo soo baxay wuxuu iftiimin lahaa wax yar. Waxaan ku raadinaynay nal yar annagoo saddexda nalkayaga shidan haysna: way cuneen.

—Wax walba damiya! —ayaan idhi.

Qofna ma weydiin sababta. Tonyo si lama filaan ah ayuu u joojiyay, nalka baaskiilkana wuu go'ay (HILLAAC marna ma joogsado). Bera ololka faynuuska ayay hoos u dhigtay ilaa ay waxba noqotay. Floora toojka way dishay. Wakhti yar, nal toona jidka oo dhan kuma jirin.

Gudcurkana, dhammaadka jidka, nal yar ayaa la arkay.

Waxay ku taalay buundada lugta agteeda.

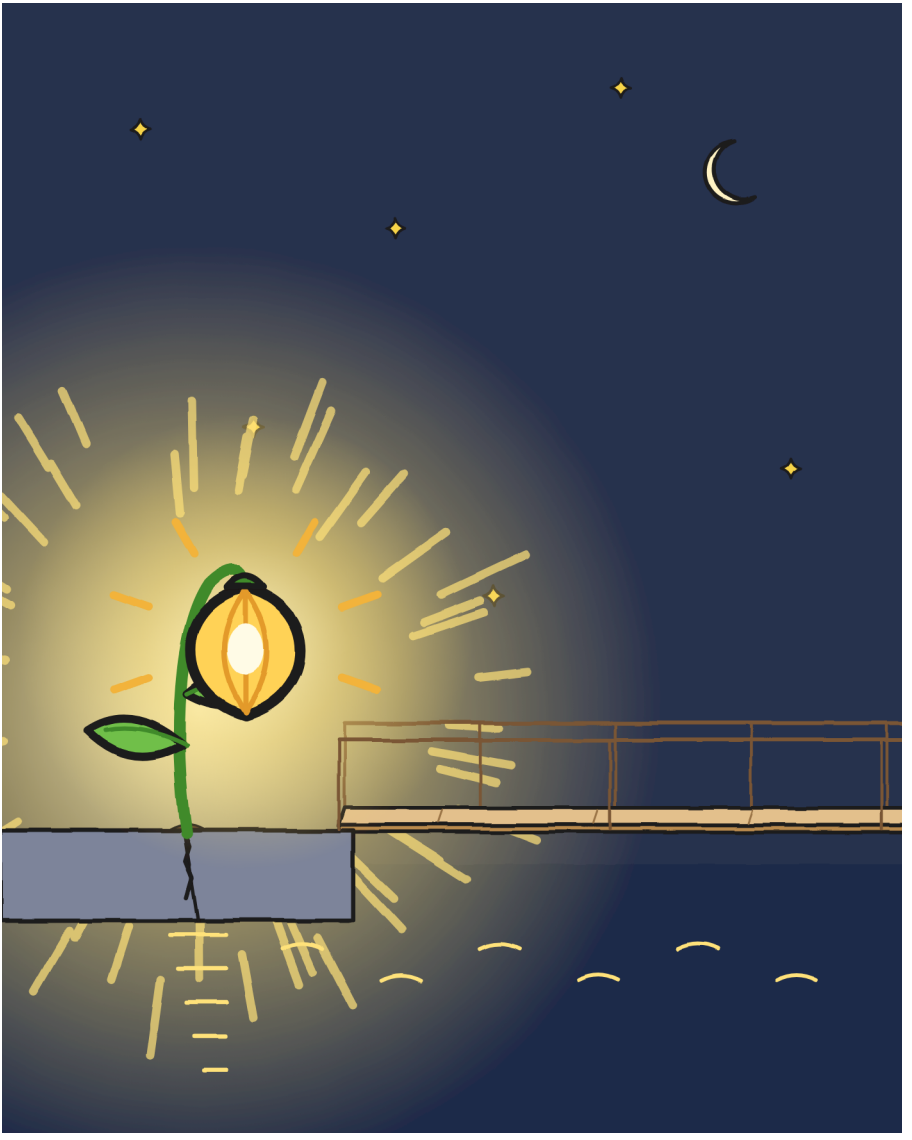
Hulita u dhaqaaqday. Kuwa kale gadaasheeda ayaan raacnay.

Roobku wuxuu ku jiiday jidka yar ilaa jidka kanaalka, waxayna ku hadhay dillaac laba dhagax u dhexeeya, kuwa had iyo jeer far ciid iyo caws qofna beerin leh. Halkaas ayay keligeed ku beertay. Meel fog, nal yar. Meel dhow, wax walba wuu iftiimiyay.

Jiriddeedu way qalloocnayd, iftiinkuna wuxuu ahaa kii toddobadii guriga dhirta. Wuxuu iftiimiyay bilowga buundada lugta iyo gabal yar oo biyo ah.

Hulita buundada lugta way eegtay. Iftiin la jiro waxay u muuqatay mid kale: ka gaaban, ka ballaadhan, ka badan alwaax

intii ay biyo ahayd. Markan waxaa la arkayay halka ay ku dhammaato.

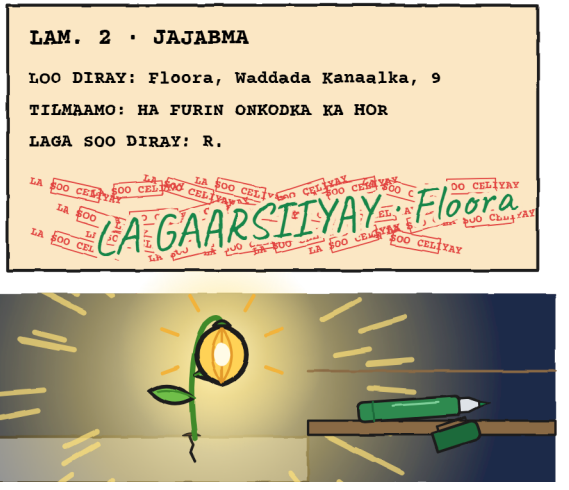
Cag ayay looxa saartay. Hal keliya. Kadibna way ka qaadday. Ma ahayn tallaabo, waxay ahayd tijaabo, laakiin cagtu wakhti yar si fiican ayay u taagnayd, iftiinka tii sideedaad hoostiisa, qofna waxba ma odhan. Aniga ma aan odhan "TALLAABO": markan iyadu waddada way arkaysay.

Meel fog ka ma baqo mar dambe. Meel dhow, ku dhawaad. –H.

—Tan halkan ayay ku hadhaysaa —ay tidhi Floora—. Meel ayay dooratay.

Hulita calaamaddii iyo qalinkeedii cagaarka ahaa way soo saartay. Floora cidhifka buundada lugta ayay saartay, wayna saxeexday iftiinka tii sideedaad.

Saddex iyo labaatanka shaabadood ee LA SOO CELIYAY dushooda waxaa lagu qoray, cagaar: LA GAARSIIYAY · Floora.

Markaan ku sagootinay albaabkeeda, Floora shaandhadeedii ayay i siisay.

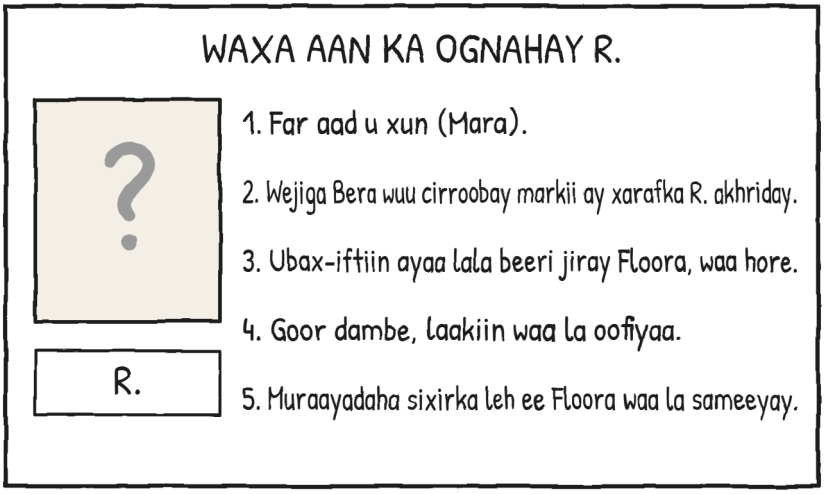
—Hayso. Duufaanka xiga u dhig.

Kadibna waxay ku dartay:

—Maraana u sheeg waxay ahayd waqtigii.

Gacan-qabsiyada ayay iigu fidisay, sidii koofiyad dhab ah. Ma aysan odhan "haddii duufaan kale jiro": waxay tidhi "kan xiga", sida loo yidhaahdo Sabtida xigta. Hadda waxay ka laalaadsan tahay gacan-qabsiga daaqadda qolkayga, sanduuqyada dushooda, kuwaas oo weli xidhan. Waa wixii ugu horreeyay ee qolkaas ku jira ee aan sanduuq ku imaanin.

Farriinta waxba ma aan weydiin karin: Floora albaabka way xidhay intaan wakhti helin. Kaadhka R. wuxuu u noqday sidan:

6. Qofna magaca ma sheego. Taasna waa tilmaan. —H.

Bera Miga buulkeeda ayay dhigtay, intaysan imaan hurdo, funaanaddayda xariijimaha leh dushiisa, kaas oo halkaas ku jiray laba Sabti ka hor oo hadda ka sii ur badan iyada intii aniga. “Duufaankeeda ugu horreeya”, ayay tidhi, garka ilaa way u gashay. Afka wax yar ayay u furan tahay markay hurdo, sida aniga, sida ay hooyaday tidhaahdo. Duufaanka ma xusuusan doonto. Taas ayay u haysaa kurraasaddan.

Kadibna dukaanka ayay noogu qaaday baabuurkeeda yar, baaskiilka Tonyo oo gadaal jiifa, buundada baabuurta ayay maraysay: Buundada Weyn horeba waa la kor u qaaday. Hulita daaqadda kanaalka agteeda ayay fadhiisatay, biyihiina si toos ah

ayay u eegtay buundada oo dhan: wax ayay raadinaysay. Waana la arkayay. Dhammaadka dhammaadkiisa, buundada lugta agteeda, aad u yar, nal baa ku jiray. Hal. Kanaal sannado badan nal la'aan ahaa.

Dukaanku wuxuu ahaa gudcur. Ma ahayn nal la'aan oo keliya: gudcur dhan, ilaa calaamadda; wixii yar ee la arkayay waxaa sabab u ahaa tiirka nalka waddada. Bera albaabka ayay nagu dejisay, masduulayaasheedii ayayna ku noqotay, kuwaas oo, ayay tidhi, duufaan ka dib seexashadooda ay dheeraato. Mara miiska dukaanka kuma jirin.

Hoostiisa ayay joogtay.

Saddexdeenaba miiska dukaanka dushiisa ayaan ka eegnay, Hulita, Tonyo iyo aniga, saf, garka alwaaxda saaran, halkaas hoose, meesha madhan, Mara ayaa joogtay: bustaha ilaa qoorta isku duubtay, dhego-daboolayaasha xidhan iyo digsi yar madaxa saaran, koofiyaddeedana digsiga dusha, maxaa yeelay Mara koofiyaddeeda xitaa taas awgeed ma iska bixiso. Rahda caagga ah ayay laabtay. Rahdayda. Tii aan qofna lahayn. Hadda waan ogahay sababta ay Mara u rabtay.

—Duufaanku miyuu dhaafay? —ay weydiisay.

Codkaas waan aqaanay. Waxay ahayd tayda marka aan sariirta hoosteeda ka hadlo.

—Waqti badan ayaa ka soo wareegay —ay tidhi Hulita.

Mara weli halkaas ayay joogtay: buste, dhego-daboolayaal iyo digsi yar.

Baakadda saddex iyo labaatan jeer ayay geysay. Midkoodna duufaan ma jirin.

Subaxdaas wax walba horeba way diyaarisay miiska dukaanka dhammaadkiisa: bustaha, dhego-daboolayaasha, digsiga yar. Aniga waan arkay, baakaddiina waan sii eegay.

"Waxyaabo halkan lagu qabto". Haa, haa. —H.

Farriinta Floora waan u gaadhsiiyay.

Mara ma weydiin Floora kee, ama waqti maxay, ama waqti maxay ku saabsan. Digsiga ilaa suntiisa ayay hoos u dhigtay, taasoo ah wixii ugu dhow inay qof u casaato markii digsi madaxa saaran yahay, hoostiisana waxaa ila ahayd inaan arko dhoola-cadayn ay mar dambe isticmaali weydo, tii sawirka duuga ah ee laba saaxirad oo dhallinyaro ah, tii dhejiska leh, oo miiska dukaanka gadaashiisa ka laalaadsan. Mara iyo Floora way is yaqaanaan, mana ahan saddex iyo labaatan gaarsiin oo keliya. Ma ogi sidee; waxay tagtaa liiska su'aalaha Sabti kale, kaas oo hadda bogga labaad ku jira.

—Aniguna onkodka ayaan ka baqaa —ayaan ku idhi.

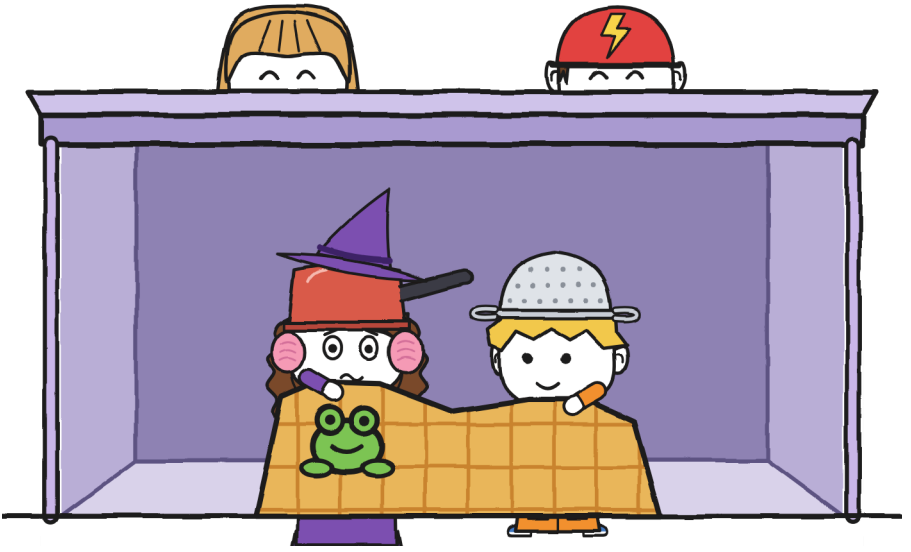
Markii hore, miiska ciidda hoostiisa, duufaan dhan ayay igu qaadatay. Markii labaad iskeeda ayay iigu baxday, sida hiq.

Mara waxba ma aysan odhan. Bustaha way kor u qaadday.

Shaandhadii madaxayga ayaan saaray, tii aan ka sii dayn albaabka Floora tan iyo markaas. Taas darteed ayay ii siiyeen. Miiska dukaanka hoostiisana waan la galay.

Meel baa nagu bannaanayd.

Mara digsiga ayay lahayd; aniga, shaandhada. Iyadu weli rahda ayay laabanaysay. Miiska dukaanka dushiisa Hulita iyo Tonyo ayaa ka soo muuqday. Midna ma qoslin.

Sidaas ayaan ku joognay ilaa Mara ay ka dhammaatay, ama ilaa cagtaydu hurdo, taasoo la mid ah. Markay baxday, nalka way shidday, Hulitana calaamaddii miiska dukaanka ayay dushiisa dhigtay, shaabadda agteeda: saddex iyo labaatan LA SOO CELIYAY iyo, dushooda, LA GAARSIIYAY · Floora. Mara way akhriday iyadoon taabanayn, waqti dheer, sidii ay u akhriday tii lambarka 1. Kadibna miiska dukaanka dhammaadkiisii way eegtay, halkaas oo mar dambe buste aan jirin, wayna tagtay inay sanduuq raadiso.

Tonyo ayay u dhigtay sanduuq gaarsiin oo rogan, gambarrada agtooda.

—Waqtigan ahaan —ay tidhi.

“Waqtigan ahaan”, markay Mara tidhaahdo, waxay dhici kartaa inay waqti dheer socoto.

Tonyo wuu fadhiistay. Sanduuqu aad buu u hooseeyay ilaa jilbaha garkiisa ku dhawaad taabteen. Wuu hadhay.

Hulita qalinkii cagaarka ahaa way u gudbisay.

Boorsadiisa, “marka laga reebo duufaanka” ka dib, Tonyo laba erey ayuu ku daray:

“iyo bisado”.

Hadda qoraalka yar runta ayuu sheegayaa. —H.

Kadibna Hulita gambarkayga buluugga ah ayay fuushay, kan ugu dhow derbiga, 19-kii calaamadda way xariiqday, agteedana 18 ayay qortay, ka weyn, iyadoo rabta inay kaas sidoo kale xariiqdo.

Waxaan hagaajiyay qorshahayga. Marka onkod jiro:

1. Maroodiyada tiri.
2. Qof la tiri.
3. Haddii hiq iga baxo, waxba ma dhacayo.

Hana sheegin inaad ugaarsade ku tahay wax kasta. –H.

Waannu xidhaynay markii gambaleel yar dhawaaqay.

Tiliin.

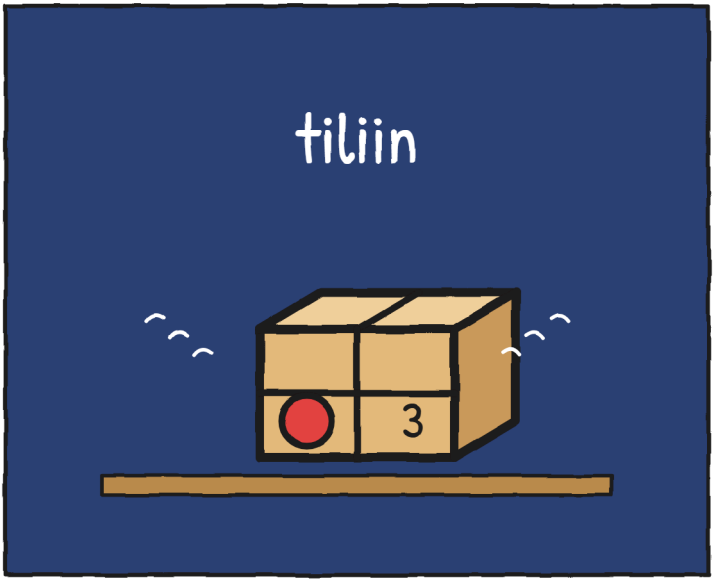
Albaabka kama imaanin. Wuxuu ka yimid khaanadda kuwa la soo celiyay: lambarka 3, labada meel ee madhan agtooda.

Waan soo dhowaaday si aan calaamadda u akhriyo.

Lam. 3 · LOO: TONYO YARE.

Tonyo wuxuu noqday midabka koofiyaddiisa.

Yaa Tonyo baakado u soo diraya? –H.

GAARSIIN AAN SUURTAGAL AHAYN · 3

(dhowaan)

HAL SHEEKO, LIX CABBIR

Buuggan wuxuu ku jiraa lix cabbir, da'da 3 ilaa 16, iyo in ka badan 20 luqadood. XXS, XS, S, M iyo L waxay sheekada ka sheegaan bog-bog, iyagoo isticmaalaya isla sawirrada, mid walbana faahfaahin ka badan kii ka horreeyay. XL waa sheeko dheer: isla sheekadii, oo leh meel loogu hayo wax kasta oo Guni ka fikiro, laakiin uusan sheegin.

Heerarka CEFR waa qiyaas keliya: XXS, pre-A1 · XS, A1 · S, A2 · M, B1 · L, B2 · XL, B2–C1.

Qof walba cabbirkiisa. Isla duufaanka. —H.

QOYSASKA IYO MACALLIMIINTA

Cutub walba ku shaqee linguaula.com (iyadoo la isticmaalayo waxqabadyada cabbirka L)

DUUFAAN DHAB AH: WAXA LA SAMEEYO

1. Haddii aad maqasho onkod, xitaa haddii uu fog yahay, guriga gal: hillaacu hadda wuu kuu soo gaadhi karaa.
2. Gudaha, qof weyn la jirta, daaqadaha, albaabbada iyo muraayadaha ka fogow. Guryaha dhirta, buundooyinka, geedaha iyo biyaha ha u dhowaan.
3. Ha baxin ilaa nus saac ka dib onkodkii ugu dambeeyay.
4. Tirinta maroodiyadu waxay kaa caawisaa inaad ogaato hillaaca inuu ku dhacay meel dhow mise fog, iyo inaad degto. Kuma caawiso inaad ogaato goorta aad bixi karto.

TIRI DUUFAANKAAGA

Guriga gudihiisa ka: tiri maroodiyada hillaaca iyo onkodka u dhexeeya.

Hillaac	Maroodi	Kiilomitir (1 saddex kasta, ku dhawaad)	Hillaacaas, ma ka dhow mise ka fog?
1	15	5	–
2	9	3	ka dhow

Hiqad ma ku qabataa marka onkod jiro? Maroodiyada tiri. Qof la tiri. –H.